

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 22
maandag 26 februari

jaargang 22 - 1995-1996

algifite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Benoemingstop bedreigt studenten aggregatie en regentaat

Wie wil nog leraar worden?

Op woensdag 28 februari bundelen de onderwijsvakbonden nogmaals hun krachten voor een nationale manifestatie tegen de aangekondigde benoemingstop in het onderwijs. Onderwijsminister Luc Van den Bossche (SP) wil het moratorium invoeren om zijn grootse hervormingsplannen de nodige (financiële) ademruimte te geven. Uitvoering van die plannen betekent dat er gedurende minstens twee jaar geen vaste benoemingen meer komen in het secundair onderwijs. De maatregel treft weliswaar in de eerste plaats het middelbaar onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie, het deeltijds kunstonderwijs en de PMS-centra, maar raakt onrechtstreeks ook aan de belangen van de studenten. Een benoemingstop betekent immers weronzekerheid voor alle regentaat- en aggregatiestudenten.

kingsverbanden te brengen. Hij wil daartoe het onderwijslandschap opdelen in regio's en subregio's waarbinnen het aantal scholen dat een bepaalde richting kan aanbieden fel beperkt zal worden.

Beperking van het studie-aanbod betekent uiteraard ook een afslanking van het lerarenkorps, al wil de minister dat niet weten hebben. Aan de vaste benoemingen kan hij ook moeilijk raken, maar de tijdelijk benoemden dreigen het kind van de rekening te worden van het "soepel personeelsbeleid" dat de minister voor ogen heeft. Met hen kan immers gemakkelijk geschoven worden, en — belangrijk — zij kunnen zonder onoverkomelijke moeilijkheden ontslagen worden. Dat 'efficiënte' personeelsbeleid is een gevolg van de enveloppefinanciering die in het secundair onderwijs ingevoerd zou worden. "Scholen of samenwerkingsverbanden van scholen zullen één globaal bedrag ontvangen waarover ze zelfstandig kunnen beschikken. Ze moeten

zelfstandig uitmaken hoe ze dat bedrag zullen aanwenden en over verschillende posities — personeel, werking, uitrusting — verdelen", valt te lezen in de beleidsbrief die minister Van den Bossche in de herfst van 1995 indiende. Wat de minister een grotere autonomie noemt, kadert evenwel in zijn besparingsplannen. De scholen zullen immers vooral autonoom geld mogen ... besparen.

Unfair

Het moratorium op de vaste benoemingen in het secundair onderwijs stuitte op felle kritiek uit vakbondshoek die de plannen "tergend" en "onaanvaardbaar" noemen. Ook de oppositie in het Vlaamse parlement liet zich horen, maar minister Van den Bossche wist zich verzekerd van de steun van de meerderheid. De voornaamste reden om te protesteren tegen de maatregel is wellicht dat de benoemingstop het lera-

renstatuut ondergraaft. Nu al moet veel tijdelijk benoemd onderwijspersoneel zich tevreden stellen met de ene interimopdracht na de andere, met de hoop op een latere vaste benoeming als voornaamste stimulans. Wanneer die hoop wegvalt, betekent dat een ernstige deuk in de motivatie van vele jonge leerkrachten. Hun sociale positie gaat er dan immers heel wat onzekerder uitzien.

En hier komt het belang van de studenten ter sprake. Door het wegvallen van de kans op vaste benoeming wordt een loopbaan in het onderwijs een flink pak minder aantrekkelijk. Bovendien trekken de vakbonden het tijdelijk karakter van de maatregel sterk in twiifel. "Laten uitschijnen dat het hier een tijdelijke maatregel betreft, is unfair. Iedereen weet dat ook in het kader van de samenwerkingsverbanden één of andere benoemingstop zal ingeschreven worden, en het percentage dat vastbenoemd mag worden, zal zeker niet hoger liggen dan vijftientig procent.", liet het gemeenschappelijk vakbondsfrent weten.

vervolg op p. 3

Eindefebruari verkondigde de minister van Onderwijs zijn benoemingstopplannen. Al eerder was geweten dat de minister aan een beperking van de vaste benoemingen dacht om zijn ambitieuze hervorming (lees: sanering) van het secundair onderwijs vorm te geven. De minister vindt het huidige nettenonderwijs te duur en te onoverzichtelijk. Teveel dezelfde richtingen worden binnen één regio door verschillende instellingen aangeboden. En dat kost geld. Daarom hoopt minister Van den Bossche de scholen tot schaalvergroting en samenwer-

(foto Jo Schreurs)

Ithaka 366 — Donderdag 29 februari 1996 belooft een artistieke schrikkelidag te worden. Ithaka, de jaarlijkse happening rond beeldende kunst van Kultuurraad, is er dan weer en dat zult u geweten hebben. Drie-entwintig kunstwerken staan voor één dag opgesteld in het stadscentrum en u kunt ze parcoursgewijs bekijken. Bij wijze van avant-première worden ze al in deze Veto aan u voorgesteld. Ook gaan we dieper in op het opzet van het project zelf, en geven u alle concrete informatie erover. Alle deelnemers zijn kunstenaars in opleiding aan een Belgische kunstschool. Met één ervan had Veto een gesprek. Ook de boerenzonen werden voor onze bandopnemer gehaald, maar het resultaat ervan kan nauwelijks een gesprek genoemd worden. U leest er alles over vanaf pagina 9 in de rekbare, strekbare, vouwbare, plooibare en uitneembare Ithakakatern. Om mee te nemen op het kunstparcours en handig om een hoedje van te vouwen als het regent. (foto Ithaka)

binnenin

Peda's 3

Zo de Boerenzonen op speed (p.12), zo de boerendochters op peda. De tapes die 's nachts worden opgenomen van hun wilde kuspartijen in het deurgat, worden voor grol geld verkocht op de Japanse zwarte markt. Banzai, blote boelendochters op een blandflap.

Plakploegen 4

Behalve verdwaalde Japanners op zoek naar Regina Mundi kun je 's nachts ook plakploegen op het lijf lopen in Leuven. In ruil voor een toetelrijke sweater van hun kring of studentenclub mogen onschuldige eerstekenners een hele nacht op loer met emmer en papborstel, ondertussen dromend van hun latere presescarière. Een zeldzaam geval wordt voorzitter van de VLD maar de meesten wacht gewoon tweede zit. En het jaar erop de peda.

De Croo 8

Liegen tot je blauw ziet, en vervolgens tweede zit. De kiezels heeft immers altijd gelijk. Tenslotte, beler één vinger in de paap dan tien boerendochters in Regina mundi.

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 230850 • Telefax 016 228343

"Wij moeten onze meisjes toch beschermen"

De pedagogie, als tipische instelling van de universiteitsstad, is een residentie waar voornamelijk aan kandidatuurstudenten een geleid en al dan niet gekontroleerd kotleven wordt aangeboden aan min of meer redelijke prijzen. Vele tegenstrijdige opvattingen doen echter de ronde. Het woord 'peda' dekt verschillende ladingen en volgens sommigen zouden de oorspronkelijke doelstellingen van het pedasysteem verwaterd zijn. Twee weken geleden publiceerde dit blad een lezersbrief namens een deel van de studentes van Regina Mundi — een bekende meisjespeda — waarin de doodgeïreerde meiden hun vuur openen op bepaalde wan-toestanden die zouden heersen ten huize van hun godsvruchtige/godgeklaagde verblijfplaats.

"Er zijn geen brave studenten meer...", klagen vele oudere Leuvenaars. Uiteindelijk resten er ons nog alleen de peda's voor wie op zoek gaat naar die goede oude soort. Een gevoelend oor kan er de duizeling van generaties studievreugde opvangen. Men herinnert zich daar dat massa's tieners hier in Leuven tot wasdom zijn gekomen onder woest geschreeuw. Misschien daarom kan het in die peda's niet stil genoeg zijn. Door de spleten der kloostermuren waaien soms schokkende geruchten die menige goedgevolgige student al hebben vervuld met afschuw voor de aseksuele levenswijze en met afkeer voor dat schijnbaar al te 'onmenselijke' systeem. Geregeld wordt nieuws vernomen van roemrijke ontspanningspogingen of doortastende initiatieven om het gevreesde sluitingsuur te omzeilen. Hoe kunnen er toch zo'n wrede ouders bestaan, dat zij hun arme schaapjes nu al toevertrouwen aan het kelharde regime van een gevangenisleven?

Natuurlijk dienen deze bekende pedasagen en -legenden met enkele grote korrels zout genomen te worden. De meeste peda's vormen toffe studentenkommunes waar het sociale leven en de onderlinge solidariteit een behoorlijke stimulans heb-

ben op de student en zijn studies. Toch kunnen er vragen gesteld worden bij bepaalde vormen van toezicht en controle die blijven hangen zijn in het krengerige sleertje van een meisjespensioonaat. In Regina Mundi ontstond er bijna muiterij nadat de beheerder een meisje had geïntimideerd dat kritiek had durven uiten op de elektronische volgapparatuur die de residentie 's nachts bewaakt en het niet al te overtuigende brandveiligheidsysteem dat dienst moet verrichten voor honderdzestig meisjes. Dat het nachtelijke leven van de studentes zorgvuldig wordt geregistreerd op camera's en opgenomen in dossiers, lijkt de direktie van Mundi heel normaal te vinden. Strikt genomen is het installeren van een kamera in een gang ook niet verboden, omdat het om een publieke ruimte gaat. Maar echt gezellig is het natuurlijk niet.

Euvel

In verband met de sociale selectiepolitiek kan dezelfde bemerking gemaakt worden aan het adres van Regina Pacis, die andere 'maagdenburcht'. Jongens zijn des duivels en raken niet verder dan het halletje van de vesting. In tegenstelling tot Regina Mundi echter biedt deze residentie wel meer comfortabele kamers aan (één douche en telefoon per twee personen) tegen een aanvaardbaar tarief (6300 fr. per maand).

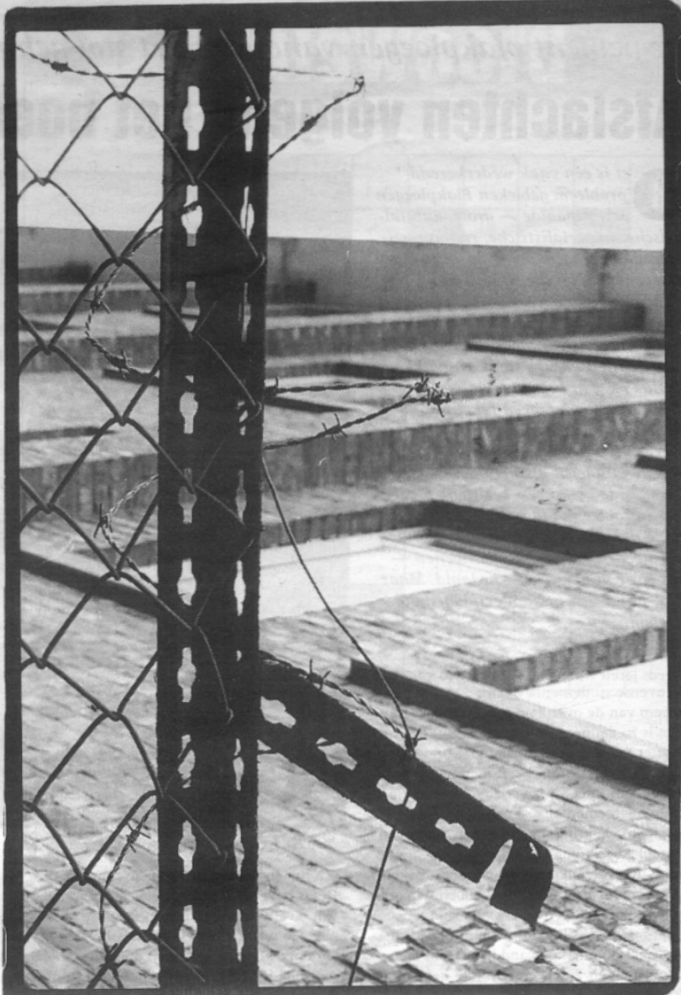
Toch waart er door 'pedaland' een ander euvel dat veel verstrekkender gevolgen heeft. In de jaren vijftig werden peda's opgericht om tegemoet te komen aan de sociale eisen. Arbeiderskinderen kregen een goedkope en degelijke studentenwoning aangeboden in de vorm van leefkommunes, gesubsidieerd door de academische overheid. Vandaar dat deze residenties op de eerste plaats zouden moeten openstaan voor beursstudenten en minder gefortuneerden. Jongeren afkomstig uit economisch minder begoede families (waar er allicht een kleinere traditie is van hoger onderwijs), verkrijgen de absolute prioriteit om in te schrijven in een residentie van de KU Leuven. Volgens sommige critici zou er van deze voornemens niet veel meer resten. Het hedendaagse systeem strekt diege-

de laatste stimulans om voor het onderwijs te kiezen weg. Velen zullen het onderwijs voor bekeken houden en een baan in de privésector prefereren, zo wordt gevreesd. Jonge afgestudeerden die toch nog in het onderwijs aan de slag willen, zullen jarenlang met het onzekere statuut van tijdelijk benoemde moeten leven. Met alle demotiverende gevolgen vandien: dreigende werkloosheid, een voortdurend wisselende werkomgeving en interlimjobs.

Daarom roepen ook de overkoepelende Vlaamse en Waalse studentenbewegingen VVS en Fel op om de nationale betoging van woensdag in Brussel te ondersteunen. Zij vrezen niet alleen voor de onzekere toekomst van de studenten aggregaat en regentaat, maar ook voor de kwaliteit en democratisering van het onderwijs die door de besparingen in het gedrag komen. Besnoeiing in de werkingskosten en gedemoteerde leerkrachten zullen inderdaad het onderwijs niet bepaald ten goede komen. Bovendien denken de studentenkoepels dat met de enveloppefinanciering de deur wordt opengezet voor externe financiering in het sekundair onderwijs, zoals dat eerder ook al het geval was in het hoger onderwijs. Doembereiden van bedrijfsfinanciering voor middelbaar onderwijs en privee-onderwijs lijken dan niet meer veral.

Bart Eckhout

Nationale betoging tegen de benoemingsop woensdag 28 februari. Vertrek om halfdrie in Brussel.

Vrij ze vrij

(foto Jan-Frans Lemmens)

nen tot voordeel die het niet echt nodig hebben. Het residentie-aanbod zou als sociale verworvenheid aan zware erosie onderhevig zijn.

De Huisvestingsdienst van de KU Leuven houdt er evenwel een andere mening op na. Volgens hen is er geen sprake van enige achterstelling van beursstudenten of anderen, en berust de controverse op een misverstand. Men hoeft helemaal geen beurs te bezitten om binnen te geraken in één of andere residentie. Het probleem ligt echter juist daarin dat dat universitaire overheid blijkbaar te kort schiet in haar informatiespreiding omtrent haar huisvesting. Minder begoede families worden te weinig bereikt met berichtgeving die de stereotiepe opvattingen over 'residenties' kunnen ontcrachten. De niet-universitaire traditie maakt dat vele van hen langer wachten om te beslissen of ze al dan niet op kot gaan. Het moet duidelijk wezen dat het beursstelsel hier niets ter zake doet en dat de residenties openstaan voor iedereen, uiteraard aangepast aan het gezinsinkomen (altans voor de gesubsidieerde residenties).

Nat

Een ander feit dat de Huisvestingsdienst zorgen baart, is dat de 'peda's' door de studenten te veel aanzien worden al één pot nat. 'Peda' krijgt hier al vaak pejoratieve naklank van 'gesticht'. De verschillende residenties (gesubsidieerd, niet-gesubsidieerd, privee) kunnen wel degelijk kwalitatief onderscheiden worden aan de hand van hun prijzen, sociaal regime, en tolerantie ten aanzien van het andere geslacht. In dit kader beloofde de Huisvestingsdienst alvast contact op te nemen met Regina Mundi. Het kan immers niet de bedoeling zijn van de universitaire huisvestingspolitiek om mensen op te sluiten. Dit past niet in een opleiding die studenten later toegang geeft tot mondige en verantwoordelijke functies

in de maatschappij. Willen bepaalde residenties opgenomen blijven op de huisvestingslijst dan dienen zij zich aan de afspraken te houden.

Ruimte

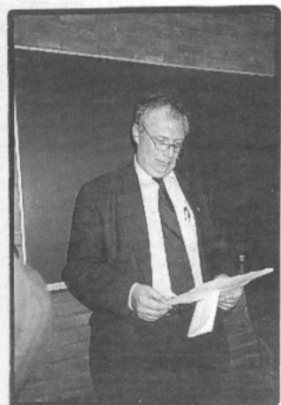
We hoeven gelukkig niet alle peda's over dezelfde kam te scheren. Het Justus Lipsius College en het Meisjescentrum (en ook andere gesubsidieerde instellingen van de unief) leveren, meer dan sommige priveeresidenties een degelijke prijs-kwaliteitverhouding al (tussen de 3500 en 5500 fr. per maand). De klassieke konfliktituatie tussen huurder en huurbaas blijft door het algemene standaardkontraat totaal afwezig. De studenten worden niet geplaagd door kinderachtige bemoeienissen en een betuttelende internaatpolitiek. Het sociale studentenmilieu in de residentie, de hygiëne en brandveiligheid geven vooral de eerste-kamers bepaalde zekerheden die niet altijd te rapen vallen op een priveekot. Over het sluitingsuur worden niet al te veel problemen gemaakt en het verbot op bilaterale fysiologische gemeenschap tussen tien uur 's avonds en negen uur 's morgens is meestal uithoudbaar (met uitzondering van de feestdagen). Het beeld van de gevangenis is hier toch ver weg. Ook beursstudenten worden niet beschouwd als minder aantrekkelijke winstobjecten. De werkelijke kosten, die trouwens heel wat hoger liggen dan de aangeboden prijzen, worden gedekt door academische subsidies. Zo wordt er ruimte geschapen voor een doelstelling die heel wat verder reikt dan financiële belangen. Zorgen voor een vlotte inloopperiode voor de jongere studenten, het opwekken van een soort beschermende gezinsleer op macronivo en vooral een verderzetting van de democratisering van het hoger onderwijs, staan er voorop. Wat kan een mens zich nog meer wensen?

Bart De Schrijver

Leraar

vervolg van p. 1

Aggregatiestudenten en vooral regentaatstudenten dreigen mee het slachtoffer te worden van de benoemingsop. Hun loopbaan toekomst ziet er immers niet bepaald rooskleurig uit. Een carrière in het onderwijs biedt zowiezo weinig promotie-kansen, maar het uitzicht op een vaste benoeming was op zijn minst een garantie voor relatieve werkzekerheid. Nu valt ook

Reglement plakploegen vanonder het stof gehaald

Afslachten volgens het boekje

et is een vaak wederkerend probleem gebleken Plakploegen van bepaalde — grote, kapitalistische, imperialistische, raamprostituerende en noem maar op — kringen en evenementen die in hun hang naar promotie besluiten om alle gebouwen en rechtstaand materiaal te bedelven onder affiches. Daarbij ontzien ze niets en niemand, en plakken ze dus meteen het hele daartoe voorziene bord onder, geen rekening houdend met andere mensen hun lijmwerk. Voor de rijkere kringen (die zowel de middelen als het nodige voetvolk om te behangen bezitten) is dit geen probleem, maar voor de anderen is de neiging om dit plezant te vinden vermoedelijk tot in hun schoenen — als ze er al hebben! — gedaald. Maar wat blijkt? Er bestaat een heus plakreglement.

Reeds jaren wordt in de Kringraad van de Leuvense studentenbeweging Loko het probleem van de overplakkingen aangekaart. Het is zo dat geen enkele mens zijn werk of wat er moet voor doorgaan graag teniet gedaan ziet. Daarom heeft men op Kringraad reeds in een ver verleden een gentleman's agreement afgesloten, dat bepaalt dat geen enkele kring meer dan één derde van een plakbord mag inpalmen. Verder stipuleert de overeenkomst dat de meest nakende evenementen voorrang hebben. Iemand wiens activiteit gepland is voor morgen gaat met andere woorden voor op de kring die haar ding pas gepland heeft voor laat zeggen maart 2054. En tenslotte hebben de kringen voorrang op hun eigen kampus. Al deze maatregelen zijn dus genomen om de kleinere kringen te 'beschermen', maar uit het feit dat er geregeld (om niet te zeggen zowat de hele tijd) nog kommotie rond het gegeven bestaat, blijkt dat de gentleman's agreement wel eens verkracht wordt. Zo is er bijvoorbeeld onlangs nog (op een AV van Kringraad) door Sportraad geklaagd over Ekonomika's plakactiviteiten.

Een kleine rondvraag bij de kringen maakt duidelijk dat het niet altijd even bekend is dat er plakafspraken zijn, en zij die ze kennen of in de verte toch de klok ho-

Kap eens een kwart Amazonewoud

(foto Filip Gysemans)

ren luiden durven ze wel eens 'vergeten'. Het is bovendien zo dat de 'doorstroming' van de alwetende 'kringtop' naar de plakploegen wat dat betreft nogal gebrekkig verloopt, zodat de ploegen, die liefst zo snel mogelijk hun materiaal kwijt willen, (onbewust) niet al te veel rekening houden met voornoemde regels. Meestal dient er tien keer gevraagd te worden om niet te overplakken, alvorens deze wandaad niet wordt gesteld. Maar, zoals men bij Medica zei, dan wordt de afspraak ook werkelijk gehouden. Dat was bijvoorbeeld het geval met hun campagne rond de Aidsweek. Daarvoor hadden ze dan wel in de hele stad eigen bordjes moeten ophangen met de red-ribbon-affiche op. Er zijn trouwens kringen die geen last hebben van overplakkingen, om de eenvoudige reden dat ze eigenlijk alleen op hun eigen kampus plakken (zoals de

L6-W'ers en Medica). Wat dat betreft zit Politika zeker met een probleem: haar kampus ligt namelijk aan Alma 2, perfect jachtterrein voor plakkommando's dus.

Goodwill

De voornaamste klachten klinken aan het adres van VRG en vooral Ekonomika. Bij het VRG was het motto: "als zij over onze affiches plakken, plakken wij terug". Als je het beleefd vraagt, kon je echter wel rekenen op enige goodwill om niet overplakt te worden, luidde het. Iemand van Ekonomika bevestigde dat er de voorbije jaren inderdaad wel eens geklaagd werd, maar dat ze zich dit jaar mooi aan de regels hebben gehouden. Toch lezen we bijvoorbeeld in het verslag van Kringraad van 8/12/95 dat "er de laatste twee weken heel

wat klachten over overplakkingen zijn binnengekomen. Vooral Ekonomika met haar gele behangwoede deed de druppel in de plakemmer overlopen".

Enig veldonderzoek wees uit dat als men gaat kleven, men inderdaad wel de neiging heeft om zoveel mogelijk te plak-

ken. Zo was het aanplakbord aan de Psychologiefaculteit verdeeld in drie stukken: de Woepsie-Poepsiefuif van Pedagogie, de tienkringenfuif ten voordele van Vredes-eilanden en een studentkartingbezigheds-therapieace vochten er om uw aandacht. Toegegeven, ze hadden ieder slechts één derde van de mogelijk te beplakken ruimte gebruikt, volgens de regels dus. Maar of het wel nodig is om twintig identieke papieren naast elkaar te posteren, zeker als er daaronder nog (vaag leesbaar) affiches bleken te hangen van nog andere toekomstige gebeurtenissen, was een vraag die op dat ogenblik even relevant leek. Over de papierverspilling en milieuveruiling zwijgen we al helemaal.

Slecht

Over het moment waarop je best gaat plakken bestaan ook diverse meningen. Zij die het zich kunnen permitteren, sturen dagenlang verschillende ploegen op pad. Anderen laten er hun ochtendslaap voor om bij het kriecken van de dag Leuven een ander uitzicht te geven. Kwestie van de aandacht van de student te trekken, als die op weg is naar zijn eerste colleges. Hou er dan wel rekening mee dat er met wat ongeluk tegen het middaguur niks meer overschiet van je noeste arbeid, want tegen de Almaspits zijn de meeste ploegen aktief. Ook 's nachts kan het soms aardig druk zijn aan de aanplakborden. Het is dan kwestie van de laatste ploeg op pad te zijn. En van uit te kijken voor oom agent. Plakken is na zonsongang immers verboden. Pechvogels kunnen in de vroege ochtend weer op toer om hun eigen plakfels op politiebevel weer te verwijderen. Wildplakken is eveneens verboden, maar als je zorgt dat je niet als eerste ergens kleeft waar het niet mag, loop je weinig risico.

Zij die uit het voorgaande nog maar eens bewezen zien dat de wereld slecht is, kunnen alvast affiches laten drukken met die boodschap en ze misschien ophangen in Leuven (kostprijs: ongeveer vierduizend frank als je affiches op fuifnivo wil, ga je eerder het nivo 'Druk in Leuven' of 'Smartlappenfestival opzoeken, dan dient je geldbeugel voorzien te zijn van een bedrag in de buurt van de dertienduizend frank).

Dietmar Bosmans

Sneeuwpret? — Het kan vriezen en het kan dooien. Wie zijn spaarcentsjes verwed heeft op een Elfstedentocht dit jaar, is er nu wellicht aan voor de moeite. Evert Van Benthum kan gewoon varkens blijven fokken en Tom "het ganse politie-apparaat, de lezers van Het Laatste Nieuws en Metal Molly spannen samen tegen mij" Barman zal tot de volgende winter enkel nog onder de neus wit zien. Afscheid van een koude en natte winter doet altijd een beetje pijn. In de keel. (foto Kristof Braekeleire)

Op zoek naar de arbeidersklasse

Is laatste in de reeks van drie fel gesmaakte lezingen over de demokratisering van het onderwijs, kwam vorige donderdag Hans De Witte aan het woord. Als onderzoeker in het Hoger Instituut voor de Arbeid (Hiva) maakte De Witte zijn doktoraat over de arbeiderscultuur. Het onvoltooide karakter van de demokratisering van het onderwijs bestaat er ondermeer in dat jongeren uit de arbeidersklasse minder doorstromen naar het hoger onderwijs en daar dan ook nog slechter presteren. De Witte, zelf sociaal-psycholoog, legt uit hoe dit kan verklaard worden vanuit een aantal sociologische en psychologische kenmerken van de arbeiderscultuur.

Het is frappant hoe arbeiderskinderen slechter presteren op school, lager gewaardeerde onderwijsvormen kiezen (beroeps- en technisch onderwijs) en nadien minder doorstromen. Als je jongeren neemt uit de twee verscheiden groepen verschillen de capaciteiten wel degelijk, maar als je jongeren met gelijke capaciteiten uit de twee groepen haalt, zijn er toch nog verschillen in doorstroming. De Witte geeft hiervoor twee verklaringen. Een eerste is de sociaal-psychologische verklaring. Deze verklaring houdt rekening met de aspiraties van arbeiderskinderen om verder te studeren. Er zijn aanduidingen dat die aspiraties wel degelijk aanwezig zijn. Daarbij is ook de belangstelling en steun die arbeiderskinderen van hun ouders ontvangen van grote invloed op de schoolprestaties. Dit zou alvast een eerste verklaring kunnen vormen waarom arbeiderskinderen minder verder studeren, want zij hebben minder het gevoel onderdrukt te worden. Ook zijn er de leerkrachten die een beeld opbouwen van de sociale achtergrond van arbeiderskinderen en hen ook behandelen volgens dat stereotiep beeld.

Milieu

De tweede, meer boeiende verklaring, is de sociologische verklaring die complementair is aan de vorige. En hoe kan het ook anders, tegenwoordig is het *bon ton* om dan met de Franse socioloog Bourdieu aan te komen. Bourdieu kijkt naar mensen als bezitters van drie soorten kapitaal. Vooreerst is het er het financieel kapitaal. Het belang daarvan om kinderen te laten studeren neemt volgens De Witte steeds meer af. Vroeger moesten immer vier of vijf kinderen gefinancierd worden, terwijl dit nu nog slechts 1,7 of daaromtrent is. Verder is er het cultureel kapitaal. Het belang hiervan blijft stabiel en vormt dus ook een verklaring voor de achterstand van arbeiderskinderen. Het cultureel kapitaal omvat bijvoorbeeld het taalgebruik. Doordat in de school de dominante cultuur centraal staat, en arbeiderskinderen bijvoorbeeld het algemeen

Nederlands als dominante taal minder beheersen, halen zij slechtere schoolresultaten.

Het klapstuk van De Witte's visie op arbeiderscultuur is ook Bourdieu's stokpaardje: de habitus of levensstijl. Die levensstijl van de arbeiders wordt sterk bepaald door hun cultuur ofte hun "samenhangend geheel van opvattingen en waarden". Arbeiderskinderen die studeren ondergaan een sterke sociale stijging op de maatschappelijke ladder. Dat houdt in dat ze zich een nieuwe cultuur eigen maken, abstrakter gaan denken en praten enzovoort. Het gevaar van vervreemding van het eigen sociale milieu is daarbij niet denkbeeldig, een element dat vaak vergeten wordt. De vraag is echter of er nog wel zoiets bestaat als een aparte arbeiderscultuur. Hans De Witte is daar in ieder geval van overtuigd. Nederlands onderzoek daarnaar bevestigt zijn stelling.

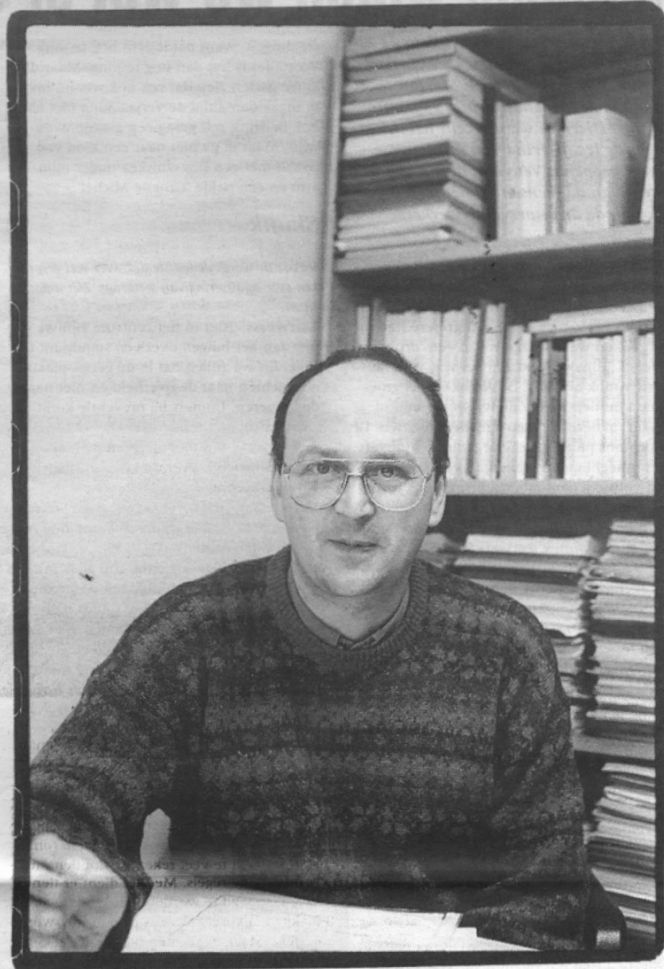
Kudde

Arbeiders hebben een andere kijk op de wereld die duidelijk verschilt van die van bedienden. Zo zijn arbeiders linkser en progressiever wat sociaal-economische thema's betreft. Dit uit zich door een sterke nadruk op het wegwerken van ongelijkheden, een voorkeur voor meer overheidsop-treden en een sterk arbeidersbewustzijn. Overigens plaatst nog steeds zeventig procent van de arbeiders zichzelf desgevraagd in de arbeidersgroep wat er op wijst dat er nog wel degelijk zoiets bestaat als een groepsgevoel.

Ook op sociaal-cultureel vlak zijn er verschillen tussen arbeiders en bedienden. Op dit vlak zijn de arbeiders echter conservatiever en traditioneler dan de bedienden. Het traditionalisme van arbeiders blijkt uit de taakverdeling tussen mannen en vrouwen (vrouw aan de haard, man als kostwinner), een sterker arbeidsetos (je bent maar iemand als je werkt, werklozen zijn nietsnutten), negatieve houding tegenover het vreemde (vul zelf maar in). Ten slotte zijn arbeiders meer konformistisch dan bedienden. Met name dat konformisme houdt een opvoedingsmoraal in waarbij kinderen geleerd wordt te doen wat hen gevraagd is. Dit in tegenstelling tot bedienden die hun kinderen tot ontplooiing laten komen en leren creatief te zijn, en net die eigenschappen worden in het onderwijs sterk gewaardeerd.

Machteloos

Het konformisme van arbeiders ontstaat door de ondergeschikte rol die zij in de samenleving innemen. Arbeiders ontwikkelen een strategie om zo goed mogelijk te functioneren in de samenleving. Men geeft de kinderen dezelfde waarden mee omdat men denkt dat ze hiermee ook het beste zullen functioneren. Als men hogere functies inneemt, is dit echter problematisch. In hogere functies kan je met een konformistische houding weinig beginnen.

Arbeiderscultuur

(foto Kristof Braekeleire)

perkt de gerichtheid op sociale mobiliteit. Zo wordt in het hoger onderwijs creativiteit gevraagd, niet het slaafs volgen van de normen, niet steeds vragen wat je precies moet doen. Een veel gehoorde opmerking over hogere studies in arbeidersmiddens is "Wat kan je daarmee nu doen? Er is toch geen werk". Arbeiderskinderen hebben immers "geleerd" dat je toch niets aan je toekomst kan veranderen. Ze zijn veel sterker gericht op de bruikbaarheid van studies. De studie moet een onmiddellijk tastbaar resultaat hebben. Deze gerichtheid op instrumentaliteit leidt tot een lagere participatie van arbeiderskinderen in de richtingen Latijnse en Griekse in het middelbaar onderwijs. Wat op zijn beurt leidt tot, etc...

Tijl Vanbrabant

Intenties

Ook arbeiderskinderen hebben net als hun ouders minder gevoel van controle. Dit heeft te maken met de opvoedingswijze. Arbeiders straffen hun kinderen zonder veel uitleg, op een iets meer inkonsequente manier. Daardoor hebben de kinderen het gevoel dat ze niets kunnen doen om de straf te vermijden. Zelfs als een arbeiderskind goede intenties heeft maar toch iets mispeutert, wordt het sowieso gestraft. Bedienden houden meer rekening met de intenties van het kind waardoor het niet onterecht wordt gestraft als het iets per ongeluk misdoet. Kinderen uit hogere middens krijgen op die manier stilaan het gevoel dat zij iets aan hun situatie kunnen veranderen, en dit versterkt op zijn beurt de culturele zelfbepaling. Dat houdt in dat arbeiderskinderen meer de traditionele normen volgen zoals trouwen, werken en kinderen krijgen. Kinderen van kaderleden hebben veel meer mogelijkheden zoals verder studeren of samenwonen.

De levensstijl en cultuur van arbeiders biedt de beste kans op overleving in een ondergeschikte rol, maar hun bagage be-

Politika doet stevig

Een drie jaar oude traditie getrouw brengt Politika deze week een toneelstuk. Het stuk dat dit jaar werd gekozen komt van de Ierse schrijver en dramaturg Samuel Beckett en draagt de titel 'Eindspeel'. Samuel Beckett, die in 1969 een Nobelprijs voor literatuur ontving, verwierf grote bekendheid voor zijn stuk 'Wachten op Godot'. In 'Eindspeel' worden we gekonfronteerd met een wereld waarin iedereen behalve vier personen overleden zijn. Deze vier stervende personen, die trouwens drie generaties van een familie vertegenwoordigen, brengen hun laatste dagen door met discussie en woordspelen. Net zoals 'Wachten op Godot' past 'Eindspeel' in de traditie van het zogenaamde absurde teater waarin op een schijnbaar banale en absurde manier toch diepere onderwerpen worden behandeld. Zoals men zou verwachten worden alle vertoelings, evenals de technische kant van de zaak, verzorgd door studenten van PolSoc. De vertoning gaat door op dinsdag 27 en woensdag 28 februari om 20.30 u in het Malperuustheater, Redingenstraat 4, dichtbij het Damiaanplein. Kaarten kosten tachtig frank voor leden en honderd voor niet Politikapersonen.

(jb)

Fantasy & Science-Fiction Spellen in Leuven

Agenda

Woe 28/02 20 uur

MAGIC & other card games

Vrij 1/03 20.00u

SPELAVOND

Za 23 maart

STAR WARS TOERNOOI

Vooraf inschrijven oub (max. 20 plaatsen)

The Lonely Mountain
Tiensestr. 155 Leuven
Tel.: (016) 29.29.84
ptss@lonmount.be

“Als we die drugs zelf onder controle houden, weten we wat er in zit”

Uorige week kon u in *Veto 21* alles lezen over het wetsvoorstel van PS'er Patrick Moriau aangaande de 'depenalisering' van softdrugs. Hiermee werd recent het debat over de legalisering van softdrugs weer geopend. *Veto* laat deze week de stem van de mensen op het terrein horen: de drugspreventiewerkers.

Hoewel ook in de provinciestad Leuven drugs meer voorkomen dan de brave gemeente wil geloven, leek het voor een precies beeld toch beter een grotere stad op te zoeken waar sprake is van een 'drugprobleem'. Bijvoorbeeld Antwerpen, waar de vzw Amok actief is. De Amokkoepel groepeerdertien autonome vzw's die min of meer op dezelfde ideologische lijn zitten. De nochtans pluralistische organisaties omvatten uiteenlopende zaken als een jongeren- en volwassenenombudcentrum, een juridische dienst, zelfstandige woonprojecten een pleeggezinnendienst en een vegetarisch restaurant annex leerwerkplaats.

Amok houdt zich ook bezig met drugspreventie. Zo startte de koepel onlangs de actie 'Wat na de trip?'. Hoe die actie er concreet uit zal zien is nog niet geweten. Het lot ervan ligt immers in de handen van de jongeren zelf. Tot eind november kunnen ze met hun klas, jeugdbeweging of jeugdraad nog projecten indienen in verband met drugspreventie. Een kunstwerk of een toneelstuk, een video of een stripverhaal, alles kan. Een project wordt dan geselecteerd en gefinancierd met het geld dat werd verzameld middels een gesponsorde zwemtocht van Oostende naar Blankenberge door — jawel — een politieagent en een rijkswachter. Politie, rijkswacht en hulpverlening één front dus tegen de drugs. Mogen we dat een wat vreemd en vaag project vinden?

Frie Lauwers (Amok): «Ach, het belangrijkste is niet die zwemtocht. Wat van belang is, is dat de jongeren zelf nadenken over de drugsproblematiek. Zo doen ze deels onbewust zelf al aan preventie. Die jonge gasten zijn het beu dat er weer zo'n volwassene met een opgestoken vingertje hen komt zeggen wat mag en wat niet mag. Het wordt tijd dat men eens naar de jongeren zelf luistert. Dan moeten ze wel zelf uit hun pijp komen.»

Michel

Veto: U richt zich vooral op de schoolgaande jeugd. Betreft dat ook dat u zich concentreert op softdrugs?

Lauwers: «Was het maar waar. Ik richt me op jongeren van twaalf tot vijftientwintig. De categorie van twaalf- tot veertienjarigen zit voornamelijk aan de softdrugs. Vanaf veertien beginnen ze met de bolletjes, de bommetjes en de speed. Ze zitten dan volop in een experimentele fase. Dat heeft vaak dramatische gevolgen. Ze slikken en snuiven vanalles zonder zelf precies te weten waar ze mee bezig zijn, gewoon voor de kick. Eens ze zestien, zeventien zijn, komt dan de XTC en de coke. Dat hangt er een beetje van af. Sommigen blijven ook in de hasj hangen.»

Veto: En daar zit een neerwaartse spiraal in. Jongeren beginnen steeds vroeger met gevaarlijke spullen.

Lauwers: «Zeker. Ik vraag nu zelf aan de jongeren dat ze uitkijken dat tenminste de twaalfjarigen niet in contact komen met

die dingen, want dat is echt nog te jong. Voor alles is het dan nog te jong. Maar die jonge gasten zien dat zelf ook wel in, hoor. Ik maak dan altijd de vergelijking met alcohol. Ik drink zelf graag een glaasje witte wijn. Maar ik ga niet naar een kind van twaalf met een fles whiskey onder mijn arm en een pakje 'Groene Michel'.»

Skunk

Veto: Er wordt de laatste tijd weer veel gesproken over legalisering van softdrugs. Ziet u dat zitten?

Lauwers: «Hier in het centrum zijn we ons nog aan het buigen over een standpunt terzake. En we zullen dat in de eerste plaats ook richten naar de overheid en niet naar de jongeren. Immers bij preventie komt legalisering niet ter sprake. Op het terrein met de jongeren moet je geen politieke discussie voeren over de voor- en nadelen van legalisering.»

Veto: Maar heeft u niet het gevoel dat preventiewerk in de huidige omstandigheden dweilen is met de kraan open?

Lauwers: «De legalisering zou alleszins een groot stuk van de criminaliteit wegnemen. Ik ben er dus persoonlijk absoluut niet tegen. Maar je moet wel opletten voor twee gevaarlijke ontwikkelingen. Ten eerste, als je over hasj als softdrug praat, dan moet je er ook rekening mee houden dat er nu zoiets als 'skunk' op de markt is, waarvan een dosis tien keer zo zwaar is als van gewone hasj? Je kunt er ernstig paranoïde van worden, en dan is de lol er wat mij betreft toch een beetje af.»

«Anderzijds is het zo dat er nauwelijks nog zuivere drugs te krijgen in. Alles wordt door elkaar gemengd. In speed vind je LSD, in XTC zit ook allerlei rommel die er niet thuis hoort. Die produkten zijn gevaarlijk, punt uit. Daarom ben ik er voorstander van dat men die produkten probeert onder controle te houden, zodat we op zijn minst weten wat er in zit. Er zijn dus zowel valabele argumenten voor als tegen.»

Veto: U bent niet tegen legalisering, maar als preventiewerker moet u wel proberen de jongeren zoveel mogelijk weg te houden van de drugs. Dat lijkt een erg dubbelzinnige situatie.

Lauwers: «Het hangt er vanaf hoe je die preventie bekijkt. Ik zie het niet als mijn taak om mensen dingen te verbieden. Als ik ga spreken voor jongeren zeg ik altijd eerst dat ik geen problemen heb met drugs. Jongeren moeten alleen weten waaraan ze beginnen. Ik vertel ze wat gevaarlijk is en wat ze zeker niet mogen doen. Met crack moet je bij mij niet alkenen. Heroïne en speed vind ik akelig, XTC is niet meer te vertrouwen en coke is niet te betalen. Wat overblijft is hasj.»

“De overheid weet gewoon niet waarover ze praat”

Een joint roken is het einde van de wereld niet, maar als je er vijftien per dag rookt, kom je gegarandeerd in de problemen. Iedereen heeft blijkbaar zijn drug nodig. De meeste van ons zijn gekontroleerde alcoholverslaafden. Als die gasten aan mij vragen of ik drugs gebruik antwoord ik "Ja, witte wijn." Je moet daar niet te schijnheilig over doen.»

Veto: Antwerpen ligt amper op een boegscheut van de Nederlandse grens. Vindt u het gedoogbeleid daar tegenover softdrugs een voorbeeld voor ons?

Lauwers: «Nederland is een beetje het slachtoffer geworden van zijn eigen open beleid. Het staat internationaal geïsoleerd.

En als er nu gesproken wordt over de mislukking van het Nederlandse drugbeleid, dan zal dat in de eerste plaats te maken hebben met de overlast van drugtoeristen uit de buurlanden. Nederland is niet gelukkig dat onze mensen naar daar trekken om zich daar kapot te komen blowen. Wij protesteren ook als ze hier een paar bussen Nederlanders alsmiten die zich tot onder de ochtend in de binnenstad zitten te bezuipen om dan de katedraal onder te pissen.»

Kultus

«Daarnaast is ook het systeem van de coffeshop geen onverdeelde succes. Het is niet plezant om te weten dat er onder de toog in veel van die coffeshops ook harddrugs verhandeld worden. Ook plaatselijke gedoogzones zoals tot voor kort in Rotterdam, zie ik niet zitten. Stel je voor dat het in Antwerpen wel mag en in Leuven niet. Wat voor een toerisme gaat dat niet met zich meebrengen?»

Veto: Maar zo'n gedoogbeleid gaat wel gepaard met een degelijke opvang voor harddrugverslaafden.

Lauwers: «Ik sta daar vrij nuchter tegenover. Diegenen die aan de harddrugs zitten, zijn vogels voor de kat. Het besef dat ze hun leven aan het vergooien zijn komt pas

eerst rond de vijftientwintig jaar. Dat zie je aan diegenen die met metadon proberen af te kicken. Dat begint maar op vijftientwintig. Maar ze zijn er veel te vroeg mee begonnen. Achttienjarigen zitten aan de heroïne. Verschrikkelijk.»

Veto: Is drugverslaving dan toch niet meer een zaak van volksgezondheid in plaats van van justitie?

Lauwers: «Absoluut. Als ze morgen het druggebruik depenaliseren zouden we al een heel eind op de goede weg zijn. Softdruggebruikers zijn geen criminelen. Ik weet echt niet wat het verschil is tussen een paar pinten drinken en een joint roken. En hetzelfde geldt eigenlijk voor de harddrugs. Alcoholverslaving weegt veel zwaarder op de samenleving omdat veel massaler is. Laten we hopen dat harddruggebruik een beheersbaar probleem blijft. Maar justitie kan alleen maar straffen. Het pakt de problemen niet bij de wortels aan. Onder-tussen hebben de jongeren van drugs een kultus gemaakt. We zijn dus eigenlijk al acht jaar te laat.»

Veto: Luistert de overheid naar u?

Lauwers: «Nee. Vooraleer de overheid beweegt zijn we alweer tien jaar verder. Er zal nu wel een goed menende minister met iets bezig zijn. Maar wie weet wordt die in de volgende regering vervangen, en krijgen we weer een ander beleid. De politici zitten achter hun bureau met hun jasje, hun dasje en hun aktenasje. Ze zijn nog nooit op het terrein komen kijken, wat zouden ze het nu doen? Ze weten gewoon niet waarover ze praten. En als ze het al weten mogen ze hun mond niet open doen van de partij of zo. Maar begrip voor jongeren? Nog nooit gezien.»

Bart Eeckhout

berichten

Aegee

Aegee is een internationale studentenoverkoepeling met ook een tak in Leuven. Op donderdag 29 februari organiseert Aegee van twee tot vier een mini-symposium over "The foreign and Security Policy of the European Union in Relation to its Enlargement" met ondermeer vertegenwoordigers van het kabinet van Buitenlandse Zaken, academici en diplomaten op het spreekgestoelte. Geïnteresseerden kunnen terecht in de gebouwen van de KU Brussel (Vrijheidslaan 17) De toegang is gratis.

Multicult

Multicult, een organisatie voor internationale dans en interculturele samenwerking, is op zoek naar vrijwilligers om zijn organisatie beter uit te bouwen. Mensen met een breedculturele en internationale interesse zijn welkom bij Multicult, Geldenaaksevest 112, Leuven. (tel 016/20.00.75)

Studietoelagen en Huisvesting

Daar zullen we de nieuwe brochure "Studietoelagen van de Vlaamse Gemeenschap, Hoger Onderwijs, Akademiejahr 96-97" hebben. Deze uitgave van de Sociale Dienst

van de KU Leuven bevat alle voorwaarden en berekeningswijzes voor studietoelagen

Ook weer onder de mensen is de reeks brochures "Op kot", uitgegeven door de Huisvestingsdienst. Kaskrakers zijn de brochures "Private residenties", "Residenties KU Leuven" en "Kamers bij particulieren". Verplicht leesvoer vooraleer je op kot gaat of van kot wil veranderen. Alle hier genoemde brochures zijn gratis te vinden bij Studentenvoorzieningen in het Van Dalecollege (Naamsestraat 80) (tel 016/32.44.28 (Sociale Dienst), 016/32.44.00 (Huisvestingsdienst))

Ingenieurs

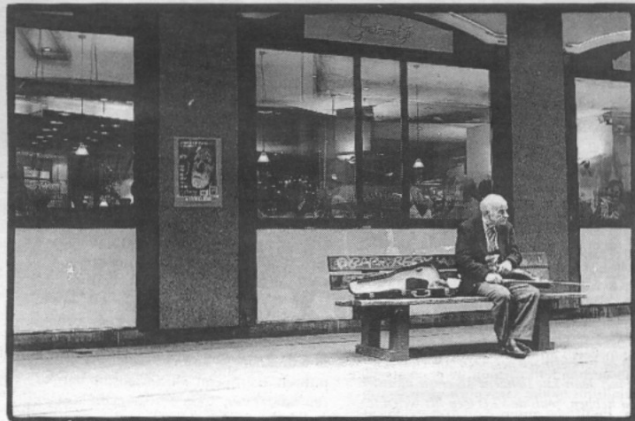
Ingenieurs zonder Grenzen houden een vormingsweekend in Rijsel op 9 en 10 maart. Daarop zullen ondermeer volgende interessante vragen getackeld worden: Welke stereotypen bepalen het beeld van de derde wereld bij ons? Hoe zich opstellen tegenover ander ontwikkelings- en samenwerkingsmodellen? De akteurs en inzet van het spel van internationale kooperatie? Hoe kan men uiting geven aan zijn solidariteit? Moet u nog iets drinken?

Wie mee wil, komt op 9 maart om halfacht 's ochtends naar het station van Leuven. De kosten worden gedragen door Ingenieurs Zonder Grenzen. Info bij Thierry Bayet (02/375.61.67).

ECO COPY
Tienestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

afleverpunt

Kursussen worden papieren vliegertjes

(foto Kristof Braeckeleire)

Dit jaar viert Spit (Strukturele aanzet tot Participatie en Integratie van Thuislozen) haar tiende verjaardag. De naam Spit klinkt de meesten waarschijnlijk niet echt bekend in de oren, maar toch is Spit in tien jaar tijd uitgegroeid tot een redelijk groot en bloeiend bedrijf.

Buiten de eerder ingewikkelde naam is er niets moeilijk aan Spit. Spit richt zich bij uitstek tot kansarmen en tracht hen succesvol weer te integreren in de maatschappij. Dit proberen ze op verschillende manieren te doen, en Jan Treunen, manager van de sociale werkplaats, legt uit hoe dat precies in zijn werk gaat.

"Spit is tien jaar geleden ontstaan vanuit Leuvense hulpverleningsorganisaties die inzagen dat hun doelgroep — de kansarmen dus — niet tot reïntegratie kwamen. Na grondig overleg besloot men dat dit te wijten was aan drie factoren: tewerkstellings-, huisvestings- en financiële problemen. Vertrekkende vanuit deze noden besloot men een project op te richten dat zich specifiek op de behandeling van deze problemen zou concentreren. Uiteindelijk zijn alleen de tewerkstellings- en huisvestingsproblematiek overgebleven, het bleek immers niet haalbaar om ook nog bankierje te gaan spelen."

Woning

Konkreet betekent dit dat woningen verhuurd worden aan een schappelijke prijs en dat er tewerkstellingsinitiatieven genomen worden. "Het Sociaal Verhuur Kantoor probeert mensen aan een betaalbare woning te helpen. Zelf bezitten wij maar één woning, kwestie van toch wat reservekapitaal achter de hand te houden, dus gaan wij op zoek naar woningen op de privémarkt. Wij doen een beroep op de sociale gevoelens van de eigenaars, en wij verzekeren hun dat de huur maandelijks betaald wordt en dat de woning in goede staat blijft. Vooral deze laatste garanties vormen een belangrijk argument voor verhuurders. Dat brengt natuurlijk met zich mee dat wij alle risico's op ons nemen, zo moeten wij uit onze reserves putten als er wanbetalers zijn. Momenteel beschikken we over drie-entwintig 'wooneenheden' waarin zo'n honderd à honderdtwintig mensen wonen. Verder verzorgen we ook nog de administratieve opvolging, zoals mensen inschrijven bij de Sociale Woonmaatschappij." Spit heeft echter nog meer ambities. "We willen verder uitbreiden zodat we uiteindelijk de huurprijs van woningen mee kunnen gaan bepalen, een beetje zoals de universiteit gedaan heeft voor haar studenten, namelijk de prijzen van koten naar omlaag halen door zelf te bouwen."

Spit spant zich ook in op het gebied

van tewerkstelling. Zij organiseren een arbeidzorg-, opleidings- en interne tewerkstellingsproject. Het arbeidzorgproject richt zich tot mensen die niet meer in aanmerking komen voor de reguliere arbeidsmarkt. In vier ateliers worden jaarlijks zo'n vijftien vrijwilligers tewerkgesteld gedurende drie dagen per week, die zich bezighouden met het herstellen van fietsen, elektro, huisraad en kleding.

Het opleidingsproject houdt vooral een attitudetraining in. In vier maanden leren vijftien mensen op praktische wijze, namelijk binnen het horeka-atelier, sociale vaardigheden aan zoals stipt zijn, snelheid, luisteren... Bijkomend voordeel is dat de werknemers tegelijkertijd een maaltijd hebben.

Het interne tewerkstellingsproject doet er nog een schepje bovenop. Personen die eigenlijk wel geschikt zijn voor het gewone arbeidscircuit maar die door de beperkte doorstroming naar dit circuit en de hoge eisen aan kwalificaties toch niet in aanmerking komen, worden zoveel mogelijk in de sociale werkplaats aan het werk gezet. Hier

het Kringloopcentrum en de eeksterne horekadienst. Op het moment werken in de werkplaats twintig mensen in vaste dienst, met een arbeidscontract van onbepaalde duur. Er bestaan zelfs plannen om in de loop van de volgende maanden nog vier mensen aan te nemen.

Toch is het niet allemaal rozegeur en manschijn. Er wordt nagedacht over de zin van het opleidingsproject. "Het is een feit dat er door de economische crisis maar een zwakke doorstroming is naar het reguliere arbeidscircuit, in tegenstelling tot zo'n drie jaar geleden, toen nog een zestig à zeventig procent werk vond op de arbeidsmarkt. Daarom ook gaat men meer en meer het aksent leggen op het aanleren van attitudes, in plaats van op het vinden van een job."

Kringloopcentrum

Spit doet dit echter niet allemaal alleen. "Er bestaat een goede samenwerking met het stadsbestuur. Wat ons Kringloopcentrum betreft krijgen we een vergoeding van 2.500 frank per opgehaald ton. Dit geld kunnen we ook weer investeren in ons tewerkstellingsbeleid, waardoor de stad ons ook hierin steunt. Verder bestaat er een samenwerkingsprotokol met het OCMW en krijgen we van de Vlaamse Overheid ondermeer een subsidie voor onze twintig werknemers in de sociale werkplaats."

Alhoewel er nauwe contacten bestaan met het stadsbestuur en ook daar aan alternatieven 'n verband met arbeid gedacht wordt — onder andere door het oprichten van een PWA (Plaatselijk Werkgelegenheid

voorstander van zo'n PWA. "Alhoewel zij ook trachten werklozen weer een zinvolle taak te geven vind ik dat het structureel gezien toch veel nadelen heeft. Het is geen doeltreffend middel om werkloosheid op te lossen en biedt ook geen zekerheden. PWA'ers tewerkstellen in onze ateliers behoort waarschijnlijk ook niet tot de mogelijkheden omdat de toegelaten activiteiten nogal beperkt zijn."

Naar de buitenwereld toe is het Spit vooral bekend als de horeka-dienst die broodjes maakt en feestjes verzorgt — alhoewel Alma hier een zware 'konkurrent' vormt — en het Kringloopcentrum met bijhorende winkel. "Kringloopactiviteiten liggen goed in de markt. Het vormt ook een vicieuze sirkel: hoe slechter het met de economie gaat, hoe meer klanten we hebben, en hoe beter het met de economie gaat, hoe meer goederen er beschikbaar zijn. De ingezamelde en herbruikbare goederen worden na nazicht terug te koop aangeboden in de Kringloopwinkel. Alhoewel onze winkel voor iedereen openstaat merken we toch dat het vooral de mensen met een klein inkomen zijn die langskomen. En een horde studenten in september natuurlijk."

Jan Treunen voegt er nog aan toe: "Niet de arbeid is te duur, maar milieu is te goedkoop. Men zou beter de prijzen van de grondstoffen verhogen, waardoor het opnieuw interessant wordt om dingen te herstellen in plaats van te vervangen. Helaas zie ik dat nog niet gebeuren in de nabije toekomst, integendeel zelfs. Daarom is het ook zo belangrijk om studenten te sensibiliseren, zij zijn immers de toekomst."

Sabine Lefever

ALBATROS

Boek nu nog je laatste TD of fuif van het academiejaar
Nog enkele data vrij.
BEL NU 075/45.09.30

Mack Diva in Leuven — De in de Stuchrochure aangekondigde avant-funkband bleek een rockjazzsoulfunkband te zijn. Mack Diva, de New-Yorkse groep van Greg Tate (zie achterpagina), bracht donderdagavond een geweldige, drie uur durende, optreden voor amper dertig mensen. Voor een keer vermenigvuldigen de gebruikte instrumenten de muzikale kwaliteit van het geheel: lead- en basgitaar, drums, sax en stem. Evident speelplezier plaatste de vijf muzikanten om beurten op de voorgrond waarbij vooral de zeer mooie soulstem en het sterke stemgebruik van zangeres Soyini Assata Grant (foto) opviel. De tekst van Kate Bush 'Running up that hill' leek door haar uitvoering bijvoorbeeld opens toech dramatische spanning te bezitten. Het geheel deed nog het vaakst denken aan iets als Living Colour goes jazz: niet geweldig origineel, wel een boeiend naast elkaar plaatsen van allerlei stijlen, met muzikanten die zichzelf en het publiek reuze amuseerden. (foto Kristof Braeckeleire)

Minderwaardigheidskomplex overvalt Herman De Croo

“De burger heeft voor niets gestemd”

Vanstaande woensdag organiseren de Jong Socialisten van Leuven een debat tussen Louis Tobback (SP) en Herman De Croo (VLD). Gezien de welbekende meningsverschillen tussen zowel de twee heren als tussen hun respectievelijke partijen, vooral op het gebied van de hervorming van de sociale zekerheid, zouden de vonken er wel eens van af kunnen vliegen. Of dat zal gebeuren, hangt af van de mate waarin de partijvoorzitters zullen over gaan tot discussie of zich liever beperken tot een demagogisch schouwspelletje. Hallo, meneer De Croo?

De Croo: «Ik denk dat zowel de sociale zekerheid als de werkloosheid twee hoofd-punten van de avond zullen zijn. Dat zijn twee heel belangrijke zorgen die de meeste mensen terecht hebben. We hebben nooit zoveel falingen gekend als nu met de socialisten. We hebben nog nooit zoveel werklozen gekend. Destijds (tijdens de roomsblauwe regeringscoalitie) had men de ABVV die voortdurend protesteerde tegen de werkloosheidsstatistiek, omdat die bepaalde categorieën van werklozen niet bevatten, maar nu dat de socialisten mee in de regering zitten wordt er door de ABVV in alle talen over gezegd.»

«Wat de sociale zekerheid betreft, de regering Dehaene-Tobback heeft de Koning drie jaar doen zeggen dat de grote hervor-

mingen van de sociale zekerheid in zicht waren. Dat staat met zoveel woorden opnieuw in de regeringsverklaring van vorig jaar. Het moest allemaal gebeurd zijn voor 31 december 1995 en nu weet men nog altijd niet wanneer, hoe of wat ze gaan doen. Niemand kan dat nog volgen. Het parlement wordt doodgezwegen. De burger heeft voor niets gestemd, iedereen staat als klein mannekes toe te kijken. Noch jij, noch ik, noch de publieke opinie mag iets weten.»

Sensuur

Veto: Aan de andere kant zou Tobback het blijkbaar positief rapport van de Nationale Bank, dat afgelopen week is uitgekomen, kunnen aanhalen om te illustreren dat de hervormingen van de regering op het goede spoor zitten.

De Croo: «Enfin, niemand gelooft dat nog. Iedereen weet dat de wekelijkse dejeuner tussen Verplaetse (gouverneur van de Nationale Bank) en de premier, en ik zeg 'Verplaetse en de premier' omdat ik het niet omgekeerd wil zeggen, een dialoog is tussen een gewezen kabinetschef en zijn minister. Ik denk niet dat er nog een persoon is die de sifers die naar buiten worden gebracht au sérieux neemt. Die worden gepland naarmate de politieke noodzakelijkheid. Men heeft vorig jaar vervroegde verkiezingen gehad omdat Verplaetse had gezegd of had doen zeggen dat men vroeger verkiezingen moest uitschrijven om een ernstige begroting voor 1996 te kunnen maken. Men had aangekondigd dat de

loonstop binnenkort beëindigd zou zijn, en nu laat men Verplaetse en de Nationale Bank zeggen dat de lonen bevroren moeten blijven, dat ze laag moeten blijven, wat niet juist is. De loonkosten moeten afgebouwd worden, niet wat de mensen ontvangen moet worden verminderd. Dat is een samenspel.»

«En klap op de vuurpijl is wel dat de eerste minister zich verzet heeft tegen het uitbrengen van de sifers van het Planburo. Het Planburo had een deficit berekend voor verleden jaar dat fors hoger lag dan wat de regering geraamd had. Dat mocht niet bekend zijn. Het Planburo had een toekomstperspectief voor 1996 berekend dat lager was dan wat de regering voorzien had. Ook dat mocht niet bekend zijn. Sensuur, bijna zoals in sommige regimes! Dehaene gedraagt zich als een soort president van een regime waar men zijn parlementsleden van de meerderheid onder de knoet heeft. En als ze iets durven zeggen, zoals Johan Van Hecke, krijgen ze twee dagen later van de premier een veeg uit de pan.»

Veto: Dan zou u nu ook in de problemen gezeten hebben, mocht uw partij vorig jaar wat beter uit de verkiezingen gekomen zijn en u een coalitie met Jean-Luc Dehaene als eerste minister gevormd hebben, zoals de VLD toen liet weten te willen doen.

De Croo: «Ik zeg niet dat Dehaene geen bewaarde premier zou zijn, maar hij zit met de Waalse vakbonden. De Waalse socialisten zijn Dehaene's werkgevers, die bepalen het ritme, het tempo en die willen niets veranderen. Buiten Dehaene's eigen partij, zijn de Waalse socialisten (PS) en niet Tobback en de SP de sterkste vleugel en steun van de huidige regering. Dat zijn de pijpen waarnaar hij moet dansen. De premier in dit land is iemand die altijd maar op één poot kan staan, en Dehaene doet op dit moment een oefening in immobilisme. Zoals indertijd Poeske Scheerens een surplace. Een beetje wringen aan het stuur van zijn fiets om niet te vallen is alles wat hij kan doen. En in de tussentijd zijn er zeventuid-

zend faillissementen per jaar, een hele groep mensen die werk zoeken, zijn er negentigduizend afgestudeerden die geen job vinden.»

C-130

Veto: Het is bekend dat de VLD bij veel studenten een niet zo positief imago heeft. De VLD wordt er wel eens van beschuldigd programmatische punten van het Vlaams Blok over te nemen.

De Croo: «Ik ben in het begin van het academiejaar naar Leuven geweest en ik denk dat de liberale studenten, tenzij ik mij vergis, de sterkste politieke beweging van Leuven zijn. Die hebben honderden leden. Toen ik daar was voor een debat georganiseerd door de liberale studentenbond, heb ik gezien dat er enorm veel volk was. Ten tweede, wij zijn één van de weinige partijen in wiens statuten er staat dat wij geen enkele medewerking met dat tipe partij willen. Maar ik ken partijen, ondermeer de CVP, die zetels hebben gekregen met de steun van het Vlaams Blok, zij het dan in het geniep. En ik zie, als ik Vande Lanotte bekijk met zijn nieuwe programmatische, hoe de SP in de Kamer Vlaams-Blokstandpunten overneemt. De socialisten panikereren omdat een hoop arbeiders en laaggeschoolden in Antwerpen en omgeving die vroeger rood stemden nu zwart stemmen. En nu probeert men ze te rekruteren. Als ik zie wat Tobback deed met een C-130 om enkele sukkelaars uit te voeren als vuilniszakken naar Afrika, dan stel ik mij vragen wie het verste staat van het Vlaams Blok. De retoriek van woorden of de realiteit van daden?»

Jamie Biesemans

Men kan Herman De Croo en Louis Tobback elkaar ervan langs zien geven op het debat van de Jong Socialisten in samenwerking met CSC Vormingswerk, woensdag 28 februari om 20.00 u in de Grote Aula van het Maria-Theresiacollege. Burgemeester Tobback was de afgelopen week in het buitenland en bijgevolg niet bereikbaar voor een wederwoord.

COMPAQ 69.900 BEF

3
3 Jaar Garantie

COMPAQ CONTURA 410C
50 MHz 486DX2 SL enhanced micro-processor, 8 Kb cache, 4 Mb RAM (uitbreidbaar tot 20 Mb), 350 Mb HD (op te waarderen), 30,4x5,1x22,6 cm, 2,7 kg, 9,5" monochrome STN scherm 8,4" TFT scherm met 1 Mb video RAM, vooraf geïnstalleerd MS-DOS, MS-Windows 3.1, Lotus Organizer, Tabworks, Compaq Welcome Center, Control & Learning Center, drivers & help-programma's ..... **69.900 BEF**

Packard Bell 64.900 BEF

24/24 UUR HOTLINE
3 JAAR WERELDWIDE GARANTIE

PACKARD BELL MINITOWER 236T
Pentium® processor, 75 Mhz, PCI-bus, 8 Mb RAM, 256 Kb cache, 540 Mb HD, 3,5" diskdrive, 1 Mb VGA kaart, Quad CD-ROM, 16 bit, SRS geluidskaart, ingebouwde speakers. .... **64.900 BEF**

MT PENTIUM® 100 + MULTIMEDIASET

MINITOWER PENTIUM®
Pentium® processor, PCI-bus, 8 Mb RAM, cache 256 Kb, **850 Mb** harddisk, 1,44 Mb 3,5" diskdrive, 1 Mb PCI VGA kaart, 14" SVGA kleurenmonitor, 0,28 dot pitch, non-interlaced, stralingsarm MPRII norm.

MT PENTIUM® PROCESSOR 75 ..... **41.900 BEF**
MT PENTIUM® PROCESSOR 100 ..... **48.900 BEF**
MT PENTIUM® PROCESSOR 120 ..... **51.900 BEF**
MT PENTIUM® PROCESSOR 133 ..... **55.900 BEF**

MULTIMEDIASET

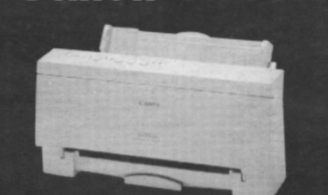
MULTIMEDIASET
CD-ROM speler quad speed, 16 bits stereo geluidskaart, boxen 2x25 Watt.

EPSON 9.990 BEF

EPSON STYLUS COLOR IIS
Maximale resolutie: 720x720 dpi, snelheid: zwart, 2,5 p.p.m., kleur, 1 p.p.m., parallel Centronics interface, geleverd met Windows drivers, compatibel Windows 95 ..... **9.990 BEF**

Canon 7.990 BEF

CANON BJ-200ex
Bubble Jet printer, hoge resolutie: 720x360 dpi (d.m.v. "smoothing"), 8 ingebouwde + 20 True Type lettertypes, royale sheetfeeder voor 100 pagina's + rechte papierbaan, 256 grijsgradaties, Visual Guide voor on-line-printer-hulp, incl. Windows/Dos driverset, 3 jaar garantie. .... **7.990 BEF**

COMPAQ 69.900 BEF

COMPAQ PRESARIO 7210
Intel Pentium® processor, 75 Mhz, 8 Mb RAM, 840 Mb HD, quadspeed CD-ROM-speler, MPEG Digital Video, 3D geluidseffecten, 24/24 HEURES HOTLINE ..... **69.900 BEF**

LET OP DE KWALITEIT VAN UW MONITOR!
VOBIS LEVERT STANDAARD 0,28 DOT PITCH,
NON-INTERLACED EN VOLGENS MPR II NORM.

VOBIS
MICROCOMPUTER

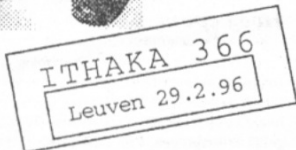
Alle prijzen zijn inclusief 21% BTW. Aanbiedingen geldig t/m 15 Maart 1996, tenzij anders vermeld. Zelffouten, prijs- en modelwijzigingen voorbehouden. Hoofdkantoor Vobis Microcomputer NV. BOOMSEESTENWEG 56/1 2630 AARSTELAAR

SUPERSTORE AARTSELAAR - Boomseesteenweg 56(1) - Tel. 03/870 85 25 - Fax 03/870 85 27 ANTWERPEN - Mechelseesteenweg 16 - Tel. 03/232 91 56 - Fax 03/225 30 21 BRUGGE - Maalsteesteenweg 145 (Sint Kruis) - Tel. 050/37 29 30 - Fax 050/37 29 31 BRUSSEL - Steenweg op Waterloo 784 - 1180 (Ukkel) - Tel. 02/375 90 70 - Fax 02/375 90 40 SUPERSTORE ROTONDE GALERIJ LOUIZA - Louizalaan - Tel. 02/512 14 12 - Fax 02/512 06 19 CHARLEROI - Blvd Tirou 20 - Tel. 071/30 33 83 - Fax 071/30 41 91 GENT - Noordstraat 12-16 - Tel. 09/233 67 03 - Fax 09/233 67 76 HASSELT - Kempische Steenweg 372 - Tel. 011/23 45 11 - Fax 011/23 45 13 KORTRIJK - Doornikseesteenweg 81 - Tel. 056/21 77 40 - Fax 056/21 55 85 LEUVEN - Bondgenotenlaan 145-149 - Tel. 016/31 09 45 - Fax 016/31 09 47 LIÈGE - Rue Varin 141 - Tel. 041/52 26 56 - Fax 041/52 85 54 NAMUR - Chaussée de Marche 651 (Wierde) - Tel. 081/40 26 74 - Fax 081/40 26 77.

Kunst omdat het plezant is

Op donderdag 29 februari is Ithaka er voor de vierde keer. Ithaka is de jaarlijkse happening rond (beeldende) kunst van de Kultuurraad der Leuvense Studenten en wordt stilaan een klassieker in het Leuvense studentenleven. Ook nu worden weer ruim tweeduizend belangstellenden verwacht voor het hedendaagse kunstproject. De toeschouwers volgen een traject langs bekende en minder bekende plekken in de Leuvense binnenstad waar voor de gelegenheid kunstwerken zijn neergepoot of opgehangen, wat in het eigentijdse kunstjargon mooi 'geïnstalleerd' wordt genoemd. De succesformule van een kunstparcours mag dan al een bescheiden traditie zijn, evident is het nog altijd niet en ook nu zijn er op verschillende punten vernieuwingen doorgevoerd.

publiek is slechts een eerste mogelijkheid om beide partijen nauwer op elkaar te betrekken. Kura wil de studenten ook actief laten participeren in het kunstwezen. Daarom worden ter gelegenheid van Ithaka ook een aantal workshops georganiseerd die uiteenlopende kunststakken overspannen. Studenten kunnen hun gang gaan onder leiding van specialisten in ondermeer zeefdruk, fotografie, keramiek en turntablistics. Daarnaast konden ze ook een project indienen voor het kunstparcours. Vier kandidaten haalden de definitieve selectie. (zie kader).

De andere deelnemende kunstenaars zijn dit keer ook allemaal studenten, zij het van kunsthochscholen uit heel België. Er zijn projecten van studenten uit Luik, Antwerpen, Brussel, Gent en Leuven. Dat is nieuw want voorheen rekruteerde Ithaka zijn deelnemers in professionele kunstmiddelen. Dat leverde weliswaar mooie resultaten op, maar liet de betrokkenen soms met een onbevredigd gevoel achter. De kloof tussen kunstenaars en organisatoren — allemaal studenten, uiteraard — bleek immers erg groot. Van een echte dialoog, wat noodzakelijk is om van een expositie een coherent geheel te maken in plaats van een losse verzameling werkjes, was lang niet altijd sprake. Daarom werd er dit jaar voor geopteerd om alleen met kunstenaars in opleiding te werken. Met hen hebben de organiserende studenten op zijn minst al een deel van de leefwereld gemeen. Dat zou ook de deelnemers moeten stimuleren om een werk te maken speciaal voor de gelegenheid en de lokatie waar het, in samenspraak met henzelf, wordt ondergebracht.

Didactisch

Wie de uiteindelijke selectie overloopt kan niet voorbij aan de diversiteit van de kunstwerken. Schilderijen staan er naast live performances of video-installaties. Abstract werk komt aan bod evenzeer als duidelijk herkenbare, maatschappelijk geëngageerde of zuiver conceptuele kunst. Versplintering is inderdaad één van de meest opvallende kenmerken van de huidige artistieke context. Ithaka speelt daar dit jaar op in door de kunstenaars geen thema weer op te leggen. Bij vorige edities bleek dat

gebeuren", zoals de betrokken studenten het uitdrukken.

Plezier

Kunst als konfrontatie op een parcours als inhaalbeweging. Is dat niet een beetje een achterhaalde visie op kunst? Neen, zo blijkt. "Ithaka heeft helemaal niets beleerd. Elke didactische pretentie is ons vreemd. Het is wel zo dat we een happening rond kunst bouwen omdat we vinden dat we dat moeten doen, omdat we zelf kunst erg belangrijk vinden. Maar eigenlijk gaat het erom te tonen dat je gerust kan bezig zijn met kunst zonder dat je tot de inner circle behoort. Gewoon omdat je er plezier aan beleeft." Kunst omdat het moet, jazeker, maar ook kunst omdat het plezant is.

Bart Eeckhout

Ithaka konkretaka

Het Ithakaprogramma is behoorlijk gevuld en bovendien geheel gratis. Eén en ander begint al om één uur 's middags. De happening opent dan met 'Salomé dertien 13, veertien 14, honderdduizend 100000', een korte teatervoorstelling van Roel Verniers, laatstejaarsstudent toneelregie in het met sluiting bedreigde Rits in Brussel. Verniers schreef en regisseerde deze eigen interpretatie van het beroemde stuk van Oscar Wilde als eindwerk in het Rits, maar herwerkte zijn stuk voor de eenmalige Ithaka-opvoering. Hendrik De Smet en Annelore Cassier, beiden jonge acteurs in opleiding, geven gestoord gestalte aan Johannes de pantoffelheldhaftige Doper en de kinderlijk behaagzieke Salomé. Te bekijken in de Stuczaal.

Vanaf twee uur kan je op kunsttocht vertrekken. Een brochure met parcoursbeschrijving vind je kosteloos in het Stuc, evenals een catalogus, die je wel 180 frank kost. De echte fans kopen natuurlijke de vintage Ithaka 366-t-shirt. Met lange mouwen. Wie het kunstparcours een beetje treffelijk wil doen, is al gauw een uurtje of drie zoet. Tot elf uur zijn de kunstwerken te bezichtigen, maar je vertrekt dus beter voor negen uur, wil je alles deftig kunnen bekijken. Je kan trouwens ook middenin het parcours instappen, je hoeft alleen maar de straattegelvormige wegwijzers te volgen.

Schrik niet als een tweekoppige kamerploeg je ergens onderweg ongeneeerd om je indrukken vraagt. Antwoord beleeft en gebruik indien mogelijk een zin waaruit de betekenis van de woorden context, discours, hedendaags en keineig duidelijk wordt. Het resultaat van al die geregistreerde impressies wordt vanaf negen uur 's avonds in het Stuc vertoond als 'Ithaka Revisited'. Wie wil weten hoe schoon zijn eigen kop *pakt* op een groot scherm, of democratisch wil lachen met de volstrekt irrelevante mening van een ander, weet *waarheen?*

Ithaka 366 eindigt om elf uur in de Stuczaal met 'To shoot a picture. A Tony and Rony production 1995' een videofilm van Joris Cerstiaens en Kurt De Wit, van de fotografie-afdeling van de Antwerpse Akademie. De video vormt een aanvulling bij hun foto's die in de bar van het Stuc zullen te zien zijn. Een mooie, koldereke afsluiter en tegelijk een opwarmer voor Ithaka's Eindleest, een artistiek korrekte benaming voor wat een dikke fuif zal zijn.

Studenten in contact brengen met beelden de kunst is de bedoeling van Ithaka. Geen simpele opdracht, zo blijkt. Want, ook al krijgt het maatschappelijk engagement langzamerhand weer een plaats in de hedendaagse kunst — denk aan de vele projecten rond aids en burgeroorlog, bijvoorbeeld ook op het jongste Klapstukfestival —, toch lijken jongeren geen boodschap meer te hebben aan die eigentijdse kunstuitingen. Kunst bekleedt nog altijd een marginale positie in de samenleving. Het Leuvense kunstbeleid is ook niet bepaald van die aard dat daar snel verandering in zal komen. Een enkele gelukkige uitzondering niet te na gesproken, is er van hedendaagse kunst geen sprake in het straatbeeld van de studentenstad.

Onbevredigd

Daar wil Ithaka ten enen male iets aan veranderen. Het jaagt de kunst de straat op. Een kritisch publiek van niet noodzakelijk kenners wordt gekonfronteerd met die vaak onbegrijpelijke maar altijd nieuwe en uitdaginge uitingen van hedendaagse kunst. "Het publiek reageert of passeert", staat er in de catalogus te lezen. Ithaka wil een korrektie zijn, een aanvulling op het (niet-) omgaan met kunst. Aldus hoopt Ithaka een inhaalbeweging te zijn, zoals een schrikkel-dag dat ook een beetje is. Immers elke vier jaar wordt er een driehonderzesenzestigste dag aan de kalender toegevoegd om de jaartelling in evenwicht te houden. Zo is ook het kunstparcours een eenmalige toevoeging aan het straatbeeld. Vandaar 'Ithaka 366' met de schrikkel-dag als metafoor en als datum. De naam Ithaka zelf refereert dan weer aan het thuisland van de veel-listige homerische held Odysseus. Zoals diens odyssea een zwerftocht was over land en zee wil ook Ithaka een zwerftocht zijn langs verschillende en verrassende kunstteilandjes in de stad. Door ervaring verrijkt en geleerd komt de toeschouwer aan het eind van zijn wandeling weer in Ithaka aan, in casu het kunstcentrum Stuc.

Kunst aanbieden aan een (studenten)-

Wat valt er te zien op Ithaka?

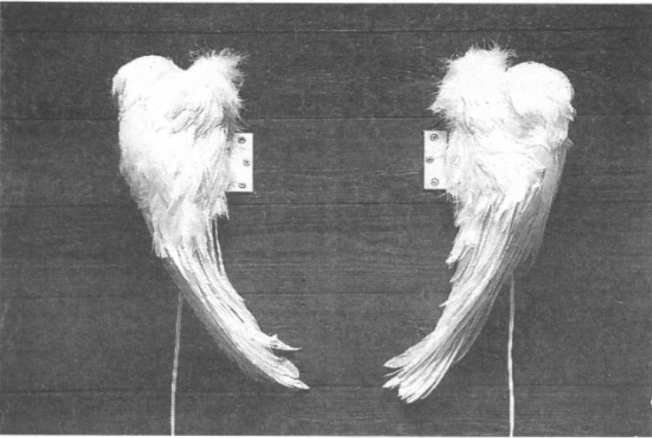
Gelieve de kunstwerken nu en dan aan te raken

Iltuurraad grijpt de schrikkel-dag aan om u een artistiek geweten te schoppen. Samen met tweeduizend anderen kunt u het traject genaamd Ithaka afwandelen dat u langs drie-entwintig kunstprojecten brengt. Een licht ontvlambare cocktail van video-installaties, ijsblokkunst, en levende — althans bij aanvang van het project — performances staat op het programma van Ithaka 366. Gelieve ramen en deuren te sluiten: de nouveau kunstparcours est arrivé en Veto mocht het al eens afstappen.

Vijf kilometer hedendaagse kunst in de Leuvense binnenstad bekijken neemt ongeveer drie uur in beslag. Ondertussen heb je wel meer dan twintig projecten gezien, waarvan de meeste speciaal voor Ithaka gekreef'd zijn. Ze zijn specifiek bedoeld voor de lokatie waar ze zijn opgesteld en waar ze na het verloop van de dag ook weer verdwijnen. Het parcours maakt een wezenlijk deel uit van het project. Het geeft het werk een eigen kontekst en is in al zijn verscheidenheid ook een mooie verbeelding van de vele gezichten van de eigentijdse kunst. Niet dat Ithaka alle aspecten van die hedendaagse kunst toont, maar dat is ook nooit de bedoeling geweest. Ithaka 366 is een eigenzinnige, bewuste selectie uit het werk van studenten van hogere kunstopleidingen uit heel het land. Niet meer, maar zeker ook niet minder.

Grens

Wie het parcours aanvat in het Stuc, kan al meteen genieten van de reeks van veertien foto's in de bar van het Stuc van Joris Cerstiaens en Kurt De Wit. De foto's

Studentenprojecten

Alle deelnemers aan Ithaka zijn studenten, maar niet allemaal volgen zij een hogere kunstopleiding. Zij die niet aan dat criterium voldoen maar toch met een interessant project voor de dag kwamen, werden samengebracht onder de noemer 'studentenprojecten', die vooral bedoeld was om ook studenten van de KU Leuven aan het kunstparcours te laten deelnemen.

In dat geval verkeert Stani Michiels, laatstejaarstudent burgerlijk ingenieur architectuur. Zijn project treedt buiten de grenzen van het Ithakaparcours. Hij pakt een dertiental telefoonsellen, die verspreid liggen over de gehele Leuvense binnenstad. Wat hij er precies mee uit zal spoken, wordt u wel duidelijk wanneer u toevallig zelf dringend een moet bellen in zo'n sel.

Dat Ithaka niet vies is van een stevige portie populaire cultuur wordt bewezen met het video-project van Johan de Pauw en Peter Leysen. Zij hermonterden fragmenten uit de vooravondsoap 'The Bold and the Beautiful' ('Mooi en Meedogenloos' voor de kenners) en doorsnijden dat beeldmateriaal op verschillende monitors met vooral opgenomen straatinterviews over de tv-serie in kwestie en live geregistreerde reacties van de toeschouwers, u dus.

Eén van de meest maatschappelijk geëngageerde kunstenaars op Ithaka 366 is wellicht Marleen Spiessens. In haar werk geeft ze kritiek op de schijnheiligheid en achterbaktheid in de maatschappij. 'Wenn nicht meine willeicht deine' en (...) zijn te zien in het Pauscollege.

Stefaan Hublou belooft één van de meest spraakmakende deelnemers van Ithaka te worden. Deze historicus is niet alleen fervent jager en docent etiek op de jachtschool maar ook lid van Agalev. Hoe hij die activiteiten combineert in een kunstzinnige ode aan de jacht, moet blijken uit zijn performance in het Rambergpark. Het resultaat wordt een niet alledaags kunstwerk met een niet alledaags thema. De grenzen van de kunst en hoe ze te overschrijden. Ithaka, quoi.

(be)

vormen één deel van 'To Shoot a picture. A Tony and Rony Production anno 1995'. Het tweede deel is de videofilm die als afsluiter van 'Ithaka 366' om elf uur in het Stuc vertoond wordt. De video toont een hilarische afrekening met het klassieke geweld uit de westerns door Tony and Rony, twee vertegenwoordigers van het hedendaagse sinemageweld à la Pulp Fiction. Minstens even spannend wordt het in het Groene projecthuis Ginkgo Biloba waar een franstalig Brussels viermaal een konstruktie in elkaar zal timmeren die nog het meest wegheeft van een knikkerbaan. Bovenaan wordt een ijsblok gelegd die gedurende de dag geheel volgens de wetten der natuur zal smelten om vervolgens langs verschillende kanaaltjes en recipiënten uiteindelijk beneden in een vergaarzak terecht te komen. Eén en ander zou op het eind ook nog uit elkaar moeten spatten, maar het moet al een in regenjack of zwempak gehulde kunstliefhebber zijn die daar getuige van wil zijn.

Evenwicht

Een zwaartepunt op het Ithakaparcours ligt bijna traditioneel in het Arenberginstituut (Naamsestraat), waar binnen afzienbare tijd het Stuc zijn tenten gaat opslaan. Dit keer vonden vier projecten onderdak in de diverse kamertjes, zalen en lokalen van het instituut. In twee kleine achterkamertjes stellen Hans Op de Beeck en Joost De Bock hun gemengde installatie op. Een video van een grotvader op zijn sterfbed wordt geïntegreerd in een huiskamerleer. Een geregistreerd maar niet geëncenseerd telefoonsprek tussen twee tienermeisjes wordt afgespeeld tussen twee engelvleugels. Het project tast de grens af tussen voyeurisme en intimiteit. Het thema van het voyeurisme komt ook op een beklemmende manier aan

bod in de performance van Kris Maes. Over zijn project in de kelders van Arenberg leest u alles in het gesprek met de kunstenaar op de volgende pagina.

Ook het werk van Béatrice Coppieters en Stefaan Dheedene vertoont overeenkomsten in alle verscheidenheid. Hun skulpturen — Dheedene spreekt over 'Conservaten' — zijn onbruikbare gebruiksvoorwerpen, waarmee de kunstenaars op zoek gaan naar een harmonische rust en toestand van perfect evenwicht. Eveneens te bekijken in het Arenberginstituut.

Ondraaglijk

In de universiteitshallen staat de 'Chariot de la vie' van Jose Michel Rodriguez opgesteld, een student van de Luikse Ecole Saint-Luc. Zijn Spaanse roots komen evenwel aan de oppervlakte in zijn wat barokke, tematisch zwaar beladen combinatie van schilderij, kunst en skulptuur. Heel wat lichtvoetiger zijn de rubberen skulpturen van de Gentse Saar De Buyser die een toepasselijke plaats vonden in het uitstralraam van een broodjeszaak in de Naamsestraat. De koe in het algemeen en de koeiemaag in het bijzonder inspireerden haar in haar prettig gestoord werk. 'Casting for Paradise' van Claudia Radulescu uit Roemenië brengt de toeschouwer dan weer in de eigenaardige sfeer van de cocktailbar van kafee Tijl op het Hogeschoolplein. Uit haar videowerk spreekt dezelfde bevremdende sfeer. Personages dwalen rond in het luchtledige, bekijken elkaar, praten en kussen elkaar en kleden elkaar uit. Het lijkt alsof ze een auditie doen om toegelaten te worden tot het Paradijs maar de vraag is dan alleen waar dat paradijs zich bevindt. In de cocktailbar misschien?

Ithaka voert u vervolgens langs een studentenproject (zie kader) in het Pauscollege om uit te komen in 'de Valck', de rechtsakulteit, waar Elisabeth Thise haar installatie opgehangen heeft. Zij vond eveneens haar inspiratie in de dierenwereld. Libellevleugels brachten haar tot een takkenkonstruktie die in de lucht zweeft. Te tegenstelling tussen de kracht die van de konstruktie uitgaat en de ondraaglijke lichtheid ervan vormen de kern van dit werk.

Spraakverwarring

Drie kunstenaars zoeken hun heil in de Centrale Bibliotheek op het Ladeuzeplein. Kurt Wolfs is alleszins één van de meest lokatiegerichte kunstenaars op het parcours. Zijn bijna monochroom witte gipsen skulpturen zijn speciaal gemaakt voor de vitrine-

kasten in de galerij van de bibliotheek. Ook voor de binnentuin en de museumzaal van de bieë maakte Wolfs werk. In zijn project onderzoekt Wolfs het belang van het tonen voor een kunstwerk, de tegenstelling tussen het hermetisme van vele hedendaagse kunst en het voor een publiek bestemd zijn ervan. In de toren toont Antwerpenaar Dirk Schlippens zijn eigenzinnige architectuurplannen. Vertrekkend van een vijftal gekende sites in de belangrijkste universiteitsteden van het land, tracht de kunstenaar gestalte te geven aan de onderhuidse sfeer die die lokaties bij hem oproepen. Stephaan Balleux eksposeert zijn tiental kleine paneeltjes eveneens in de Ladeuzetoren. Figuratief schilderwerk op klein formaat wordt getoond in contrast met het over het algemeen conceptueel en abstrakt werk van de rest van het deelnemersveld.

Rond perséptie draait de installatie van Koen Philips op de hoek van het Hooverplein en de Blijde Koninkstraat. Zijn zitkist nodigt de toeschouwers uit om zich even vrijwillig te laten opsluiten. Vanuit de kist is het uitzicht beperkt tot één zichtpunt. De kunstenaar levert hiermee een commentaar bij de kortzichtigheid en oppervlakkigheid van sommige toeschouwers die weigeren zich in een kunstwerk te verliepen. Diagnostiek er tegenover op de hoek van hetzelfde Hooverplein met de Tienessestraat staat de 'praatpaal' van Frederic Derycke. Ook hij daagt de voorbijgangers uit om actief te participeren in het kunstwerk. In de praatpaal kunt u een boodschap inspreken. Een druk op een andere knop laait alle vorige boodschappen in een babylonische spraakverwarring door elkaar horen.

Hoogtepunt

Komen we dan bij het Psychologisch Instituut, waar Nico Dockx en Jean-Marc Sibille aan de slag gingen. Nico Dockx probeert kunstwerk en omgeving zo sterk mogelijk te verenigen. Zijn kunst ('Black Leaves Black Stones') valt nauwelijks op, het gaat om subtiele wijzigingen in de omgeving. Alleen geschikt voor de aandachtige toeschouwers. Even bescheiden en subtiel is de grafische reeks van Jean-Marc Sibille. De volgorde van de verschillende afdrucken is logisch doordacht en het geheel straalt een bijna ontroerende abstrakte en noodzakelijke eenvoud uit. Kunst als kinderspel, met een hoog dat-kan-ik-ookgehalte.

Aan de overkant van de psychologie-fakulteit verrijst de nieuwe Alma 1. De nog in aanbouw zijnde garage onder het studentenrestaurant inspireerde Fabian Luyten tot zijn abstrakte 'Ruimte'-schilderijen. De ruwheid van de omgeving in combinatie met de geometrische, simpele vormen van de garageruimte werden door de kunstenaar in schildertaal omgezet. Een laat hoogtepunt op het parcours is te zien in de Kadockkapel. Geheel in overeenstemming met de gewijde omgeving hangt Martha Morgan er haar eigen 'Triptych' op. In drie pleksiglasen panelen zijn bijbelteksten gegraveerd in verband met het sakrament van de communie. Op de wanden zijn originele communiepotjes uit de Amerikaanse Congregated Church aangebracht. Het kunstwerk geeft een stille commentaar bij de vervlakking van tradities en rituelen.

En zo komt u weer aan waar u vertrokken bent. In uw thuishand Ithaka dat voor de gelegenheid veel weg heeft van een Leuvense kunstencentrum. Ook nu zal u wellicht geen antwoord gevonden hebben op de vraag wat kunst is. Maar u zal hopelijk minstens enkele kunstwerken gezien hebben die de moeite van de zwertocht waard waren. En ach, wat is kunst, met een eindfeest in het Stuc in het verschiet?

Bart Eeckhout

LEGO COPY
Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

"Ik heb geen zin om later stoelen en tafels te ontwerpen"

De aanwezigheid van Kris Maes, derdejaarsstudent driedimensionele vormgeving in de Akademie van Gent, zal niet onopgemerkt voorbijgaan op Ithaka 366. Zijn project 'Exposure Stretch/Narcose' omvat een performance waarvan hij zelf deel uitmaakt. De kunstenaar zal op een metalen tafel liggen in een klein kamertje in de kelder van het Arenberginstituut. Over hem heen ligt een groen operatiekleed. Twee amandelvormige openingen in het kleed zijn de enige plaatsen waar het lichaam voor de toeschouwer zichtbaar wordt. En die toeschouwer wordt nog meer getart. Voor zijn ogen ligt een skalpel open en bloot. Een expliciete vraag naar interactie van de waarnemer in het kunstwerk, met een lugubere ondertoon. Wie durft de skalpel openen? En wat voor angsten doorstaat de kunstenaar? Veto vroeg het hemzelf

Kris Maes: «In een bepaalde vorm duikt angst voortdurend weer op in mijn werk, maar er is meer. Voor mij is het centrale thema een soort van voyeurisme, gebaseerd op een angstgevoel. Het draait echter vooral om de spanning die in de performance tussen mij en het publiek ontstaat. Ik zie het zeker niet als een soort therapie waarbij ik een geestelijke loutering onderga. De niet-verbale communicatie van de performance bestaat in de lichamelijke relatie tussen mij die daar ligt en de toeschouwer die kijkt. In de situatie wordt een spanning gekreeërd op verschillende niveaus. Komen ze dichterbij, raken ze me aan, heffen ze het doek of nemen ze de skalpel ter hand om mij te snijden? In het ganse proces gaat het om de aktie die er kan zijn, maar er niet is.»

Veto: Wanneer vind je je werk geslaagd? Verwacht je de ultieme kick?

Maes: «Het gaat tot nog toe altijd een enorm rust als de konstante spanning die er was, ontladen werd. Ik kan evenwel nooit vooral voorspellen hoe ik me zal voelen achteraf. Alles draait rond het atlasten van een grens, een gevoel. Omwille van die blootstelling draagt het werk ook de titel 'Exposure Stretch/Narcose'.»

Veto: Heb je geen problemen met de verankering van kunst maken bij performances?

Maes: «Het brengt vooral een heleboel frustratie met zich mee. Vooral als het werk de bedoeling heeft in te spelen op de aktie van het publiek. Ofwel is het te direkt en te doorzichtig zodat ze het snel door hebben, ofwel begrijpen ze er geen snars van en kan het hen verder ook geen zier schelen wat er gebeurt. Onlangs voerde ik een performance op in school met de titel 'The boy who almost killed himself running up and down the stairs'. Het werk was gebaseerd op een Engels krantenartikel over een jongetje dat aan anorexia nervosa leed en hierdoor de hele tijd trappen op en af liep. Met enkele summier attributen die de ziekte symboliseren, trachtte ik deze situatie uit te beelden. De gelijkenis met de reële situatie was zeer treffend. Er was namelijk niemand die ingreep en dit proces van zelfdestruktie deed stoppen. Het enige wat ze zeiden was dat ik er slecht uitzag.»

Lies

Veto: Je performances zijn blijkbaar vaak op de maatschappij betrokken.

Maes: «Het is geen vast vertrekpunt. Meestal denk ik er niet te lang over na en verander er nog zelden iets aan het oorspronkelijke concept. In het geval van het werk op Ithaka is het eveneens vrij intuïtief ontstaan. Waaronder de openingen juist op die plaatsen in het doek zijn uitgesneden, heb

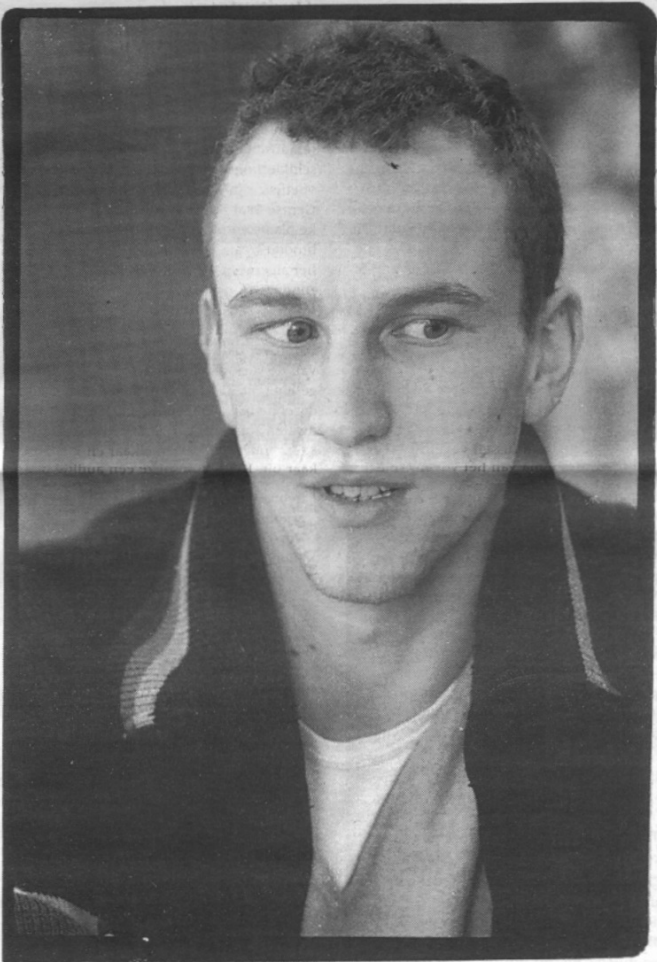
ik me nooit expliciet afgevraagd. De slaap is net als de lies één van de meest kwetsbare punten op het lichaam, meer niet. De skalpel, het chirurgisch apparaat bij uitstek, ligt naast mij en prikkelt het wilsvermogen van de toeschouwer.»

Veto: Waar haal je als jonge kunstenaar inspiratie vandaan? Een faktor die bij velen meespeelt is toch ongetwijfeld de trendgevoeligheid.

Maes: «Men heeft steeds bepaalde werken gezien en bestudeerd. Men kan daar niet onderuit. Maar in mijn omgeving zijn er niet echt voor de hand liggende voorbeelden die duidelijk inspelen op de laatste trends. Er wordt op school aan de student een vrije keuze gelaten welke disciplines hij wil beoelen. Zowel schilderen, sculptuur als performances zijn toegestaan.»

aan andere marginale kunst, zoals zelfverminking, tattoo's aan de binnenkant van het lichaam, vingers afsnijden enzovoort, wordt ruime aandacht besteed. Het gaat om een kunst waarbij elke vorm van verbale communicatie ontoereikend geacht wordt zodat je volledig op het fysieke bent aangewezen.»

«Zelf ben ik van mening dat je dergelijke trends niet in extremis mag doortrekken. Het gaat gewoon te ver. Er wordt te weinig de vraag gesteld waarom je iemand met zelfverminking wil confronteren. Algemeen beschouwd wordt er op dit moment het medium van performance de (re)aktie van het publiek zelden bevestigd. In mijn volgend werk zou ik graag het aloude thema van de liede willen aansnijden.

(foto Kristof Braekeleire)

Veto: Is 'driedimensionele vormgeving' gericht op kunst of blijft het een toegepaste richting?

Maes: «Men heeft de mogelijkheid te kiezen tussen beide. Vooral de optie die je in het derde en vierde jaar kan maken is van belang. Als je bijvoorbeeld de richting 'multimedia' wil volgen, beland je wellicht eerder in de meer toegepaste sektor. Zelf heb ik weinig zin om later stoelen en tafels te ontwerpen. Het probleem bij toegepaste kunsten is dat het niet altijd even makkelijk is om een onderscheid te maken tussen het functionele en het artistieke karakter van een werk. Zo bevindt mode als kunstuiting zich op deze vage grens met het toegepaste. In kunstbrieven van Engelse trendgevoelige tijdschriften zoals 'Face' en 'Idea' worden dergelijke kunstvormen, die nog steeds in de schaduw van de zogenaamde echte kunstwereld staan, sterk gepromoot. Ook

Gewoon als reactie tegen al dat ekstremisme.»

Veto: Biedt een performance genoeg mogelijkheden om dat soort thema's aan te pakken?

Maes: «Velen beschouwen het als passé. Het zit ook volledig verankerend in de happening sfeer die in de jaren zestig en zeventig de hele kunstwereld op zijn kop zette. Toen was het inderdaad in om kunst zo dicht mogelijk bij de mensen te brengen in de hoop dat ze eventueel er hun deel in zouden bijdragen door iets aan een werk te veranderen of zo. In mijn alledaagse omgang met mensen ontdek ik voortdurend hoe oppervlakkig onze communicatie soms is. Ook veel kunst zit in een gelijkaardige impasse. Zo is het voor mij zeer belangrijk om met performances een verdere interactie met de toeschouwer op gang te brengen. Ik geloof niet in 'l'art pour l'art', in pure es-

Abramovic

Veto: Hoe sta je tegenover de kunstwereld? Denk je al na over wat er na je opleiding te gebeuren staat? Sommige van je collega's zijn al volop bezig met zich in te werken in het galerijencircuit.

Maes: «Ik wil gewoon mijn werk maken. Het doet er niet toe of het in een galerij of museum te zien is. Voor mijn eindwerk wil ik in een station zitten. Als ik op zoek zou gaan naar een galerij, vind ik het vooral belangrijk wie er komt kijken en waarom. Het is ook niet zo evident om via galerijen of musea een groot publiek te bereiken, zeker wat performances betreft. Een mooie illustratie van deze situatie vormt het werk van Marina Abramovic. Zoals velen werd ook zij door de verzaadiging aan performances gedwongen een andere richting in te slaan, wou ze nog publieke aandacht genieten. Zo verplaatste ze haar performances naar het theater.»

Veto: Vind je het belangrijk om deel te nemen aan evenementen zoals Ithaka er een is?

Maes: «Ja, omdat het zeer interessant is om je bloot te stellen aan een ruim publiek buiten de strikte kontekst van een galerij of museum. Ik vind het idee van confrontatie nog altijd een sterk concept, vooral omdat velen van het publiek dat hier bereikt wordt normaal gezien nauwelijks met hedendaagse kunst in aanraking komen.»

Veto: Vind je dat nu niet lastig om over je eigen werk te moeten praten?

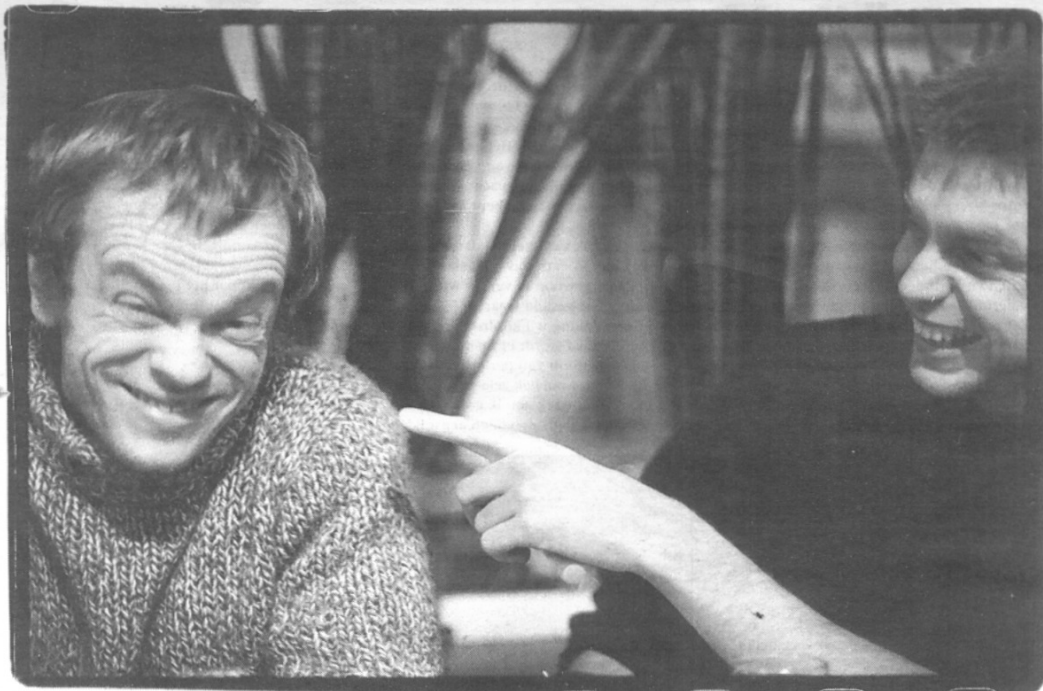
Maes: «Het is grotendeels een bewuste keuze die elke kunstenaar voor zichzelf moet maken. Sommigen vinden het moeilijk, anderen noodzakelijk. Een verklaring kan verhelderend zijn voor de toeschouwer, maar dan hangt het nog steeds af of de kunstenaar het nodig vindt. Een filosofisch sitaat of een versregel kan inderdaad een richting geven bij de interpretatie van het werk. Natuurlijk bestaat het gevaar dat men het er nadien op betreft en het eerder op een storende manier de interpretatie stuurt. Conceptuele kunstenaars hebben vaak de neiging grootse konstrukties rond hun werk op te trekken zodat de eigenlijke essentie ervan volledig aan de toeschouwer ontsnapt. In mijn eigen werk, zoek ik naar een direkte vorm van communicatie. Om elke kontradiktie te vermijden vindt ik het dus zeer belangrijk de communicatie ook rechtstreeks met het publiek gaande te houden.»

Veto: Heb je er dan ook geen problemen mee dat in de huidige artistieke kontekst het praten over kunst een zo belangrijke rol speelt?

Maes: «Toch wel. Dit impliceert tevens het gevaar dat een kunstwerk letterlijk dood gepraat wordt. Het heeft een verstikkende werking op het werk en de produktie van de kunstenaar zelf. Bij de meer klassieke vormen van kunst zoals schilderen en beeldhouwen kan het zeer storend zijn voor de kunstenaar dat men er steeds iets over wil zeggen of schrijven. Er worden soms bijna tentoonstellingen over kunstkratiek opgezet. Men mag deze werelden niet te zeer met elkaar vermengen opdat de ene binnen het bestaande discours niet de plaats van de andere in gedrang brengt. De ideale verhouding zou zijn dat ze parallel met elkaar lopen, maar zodra ze elkaar kruisen loopt gegarandeerd lout af.»

**Stefan Huber
Bart Eeckhout**

"Nog een sjans dat er beesten zijn"

Gij hebt rimpels

(foto Kristof Braekeleire)

Iedere successtory van vier eenvoudige jongens uit het Leuvense, zo kan het verhaal van The Boerenzonen op Speed het best beschreven worden. Hun single 'Vliegtuig (ik ga u komen halen)' — triphop op zijn Korbeek-Lo's — teistert alle radiostations. Na de Joepie, de Kwik en de Flair vertelden ze hun verhaal aan Veto. Over Bosnië, vrouwen en Nonkel Bob, en over hun plaatje 'Vliegtuig'. Waarvan het artwork merkwaardig genoeg enige konseptuele overeenkomsten vertoont met de hoesjes van iemand als Dana Winner.

Rikke (gitaar, zang op 'Vliegtuig'): «Maar Dana Winner, da's een vriendin van ons, hé. Wij hebben dezelfde platenfirma. Sam Gooris zit daar ook, en Good Shape, die helaas gestopt zijn. Yasmine kennen wij ook.»
Veto: En die platenfirma ziet jullie wel zitten?
Rikke: «Vliegtuig' wel, ja. Wij kenden 'Dino Records', omdat ons moeder een plaatje had gekocht van Good Shape, 'Take my Love'. Wij hebben onze demo opgestuurd, en ze wilden dat direct uitbrengen. Maar eigenlijk spelen wij een heel stuk harder. 't Is het enige nummer dat we zo hebben.»
Veto: De naam The Boerenzonen op Speed doet ook eerder denken aan Belgian Asociality-toestanden.
Ben: «Dat zijn maten van ons. We zijn met die mannen mee op toernee gegaan.»

Bakkes

Rikke: «De Beastie Boys doen dat toch ook. Die hun singles zijn ook redelijk rustig, maar dan live — bang! — echte hardcore. Dat kan allemaal vandaag de dag. En waar het eigenlijk om draait, met die harde gitaarmuziek kunt ge niet zoveel vrouwen versieren.»
Ben (zang): «Met zo'n nummer, dan zeggen ze, die gast met zijn zwoele stem. En dan doet ge ze binnen, hé. Het marcheert tegenwoordig niet meer om op een podium plat te gaan, uw tong uit te steken, en het varken uit te hangen.»
Rikke: «In het voorprogramma van Belgian Asociality hebben we dat geprobeerd. Hard spelen, harder, en op de duur zelfs nog harder dan Belgian Asociality. Geen enkele reactie.»

Veto: Jullie hebben ook een nummer 'Zuipen fretten smoren poepen'.

Ben: «...En oep aa bakkes toeken», inderdaad. Da's de goeie raad die wij geven aan de jeugd. Luistert niet naar uw vake, luistert niet naar uw moeke. 't Is ne meezinger ook natuurlijk.»

Rikke: «Ambiance, gewoon. Daar is het ons om te doen. We hebben al wat optredens gedaan, we bestaan nu ongeveer anderhalf jaar. We hebben nog geen enkel optreden gedaan dat 't geen ambiance was.»

Ben: «We zijn naar Bosnië geweest ook. We zijn daar gaan optreden. Alles geven, en gevaarlijk soms, hé, tussen die mannen.»

Veto: Was dat voor de blauwhelmen?

Ben: «Ge kunt dat niet zien, die mannen hadden hun helm niet op als ze uitgingen. Maar ook de mensen van ginder zijn gekomen.»

Rikke: «We zongen grotendeels in het Nederlands, maar we hadden echt wel het gevoel dat ze ons begrepen. Sommige stukken hebben we wel vertaald.»

Ben: «We hebben een nummer, 'Vel tegen vel', en dan zingen wij 'Skin on my skin', of zoiets.»

Tipper (drums): «Maar 'Onze pa is dood', een cover van Tom Waits's 'I Hope that I Don't Fall in Love with You', dat ging ginder toch niet.»

Rikke: «Dat vonden we toch wat te kru.»

Ben: «Dan hebben we gezegd, 'I love you so much'. En 'no future', geen toekomst.»

Rikke: «Dat vonden ze heel grappig. Den Ben zei in zijn inleiding: "We have a very big problem in Belgium. There is no work for everybody." De mensen moesten daar toch kostelijk mee lachen.»

Ben: «Ik had dat natuurlijk niet door. Ik ben niet van de slimsten, hé. Maar het is daar in Bosnië wel de moeite. Echte cowboystijl. Al die dorpkes zijn kapotgeschoten, allemaal mannen met geweren. Echt ongelukkig. De dingen zijn daar echt niet normaal. Ze dachten natuurlijk heel de tijd dat er wapens in onze gitaarkisten zaten. We hebben die zeker tien keer moeten opendoen.»

Rikke: «We zijn daar onze single gaan voorstellen. De platenfirma had die rondgestuurd naar alle pers, maar d'r is niemand gekomen van het Belang van Limburg. We skoren echt heel goed in Limburg, we weten niet hoe dat komt.»

Veto: Studio Brussel heeft jullie ondertussen al

wel stevig omhëlsd. Jullie zijn 'Keineig'-tip geweest, en elke week is er wel weer een nieuwe mix op 'Krapuul de Lux'. Kassa?

Ben: «Wij krijgen daar niks voor. Wij zijn gewoon al heel kontent dat die mannen die dingen willen maken.»

Rikke: «Nogmaals, wij doen het niet voor het geld, wij doen het voor de vrouwen. Wij zijn toch al niet van de schoonsten. Gij ziet er nu ne schone jongen uit, maar wij hebben altijd grote problemen gehad met grieten binnendoen.»

Veto: Hebben The Boerenzonen nog verdere plannen?

Rikke: «Jaja, want de platenfirma is ongelukkig entoesiast. We hebben echt goeie pers gehad, hé. Radio en televisie. De Panorama, de Flair, volgende week Joepie. Ne foto in de Kwik ook, tussen de blote wijven. Alle kranten, Gazet van Antwerpen, Het Nieuwsblad. En nu de Veto. We zijn d'r eigenlijk zelf ook wat van verschoten, en ook heel kontent, natuurlijk. 't Is allemaal begonnen met Good Shape na te doen. Met die kostumekes op de hoes en zo. Maar die zijn ondertussen ook al gestopt. Nu hebben The Boerenzonen vrij spel.»

Ben: «Ge moet dat eens in 't oog houden. Hebt ge dat ooit al eens gezien, een optreden van Good Shape? Een trein gillende vrouwen voor uw ogen. Die mannen doen ze binnen, zenne.»

Rikke: «'23 maart doen wij een optreden in den Albatros. Nonkel Bob gaat ook komen optreden. Hij doet ook mee op onze volgende cd. Hij heeft een speciaal nummer voor ons gekomponoord, over boeren.»

Veto: Hoe zijn jullie in contact gekomen met Nonkel Bob?

Ben: «Telefoneren, hé jong.»

Veto: Waarom kiezen jullie Nonkel Bob?

Ben: «Nonkel Bob is altijd ne groten held geweest van ons. En die heeft de Rolling Stones nog geïnterviewd. Nen echte rocker.»
Rikke: «Hij is den enigen ouwe Vlaamse rocker dat er is.»

Veto: En Ivan Heylen dan, de eer-boerenzoon?

Ben: «Pff, sinds dat ik die gezien heb op VT4. Goed, ze man. Goed.»

Rikke: «Nonkel Bob is ook veel ouwer dan Ivan Heylen. En we mikken met hem ook op een heel breed publiek. Als de derde leeftijd meedoet, is dat altijd heel interessant.»

Veto: Jullie mikken dus ook op de al wat oudere vrouwen?

Rikke: «Dat is natuurlijk een heel interes-

ITHAKA 366
Leuven 29.2.96

sant probleem. Een van vijfenzestig? Als 't moet, dan moet 't het.»

Veto: Met wie zouden jullie nog wel willen samenwerken?

Tipper: «Julio Iglesias. De Jules!»

Ben: «Mêj Barbara Dex zou ik wel graag een duetje willen doen. Barbara Dex lijkt mij echt de ideale vrouw.»

Rikke: «We hebben een nummer 'Ik hem ze geire gôe geschapen', en dat gaat daarover. Dat is den Ben zijne smaak. Ik persoonlijk zou graag iets met Moteurhead (sic, nvdr) doen. Met de Lemmy. Die is onlangs ook al vijftig jaar geworden. Maar ja, we hebben onze eigen muziek. Nonkel Bob hebben we nu al, en verder zouden we toch niet willen gaan.»

«We zijn op den tv geweest ook, hé. Hebt g'ons gezien op den ROB? Met ons nummer 'Vel tegen vel'. Onze visie op het vrouwelijk lichaam. Vrouwen, ge moet dat respecteren, maar ge moogt daar ook niet in overdrijven. Liefde is wel goed, maar ge moet ook "vel tegen vel" hebben. Want al dat uitpraten, da's niks voor ons. Zo van "wa bedoelde daar nu mee?" en zo.»

Rikke: «Maar eigenlijk hebben we daar niet zoveel ervaring mee. Leljik, hé. Onze bassist heeft een spleet tussen zijn tanden dat ge 't niet kunt geloven.»

Bamba

Ben: «Maar gij zijt ook niet van de fermisten, zenne.»

Rikke: «Bah neen, ik heb dikke lippen, en daar staan dan nog dikwijls van die blazen op. Maar gij hebt rimpels, Ben. Ziet dat al, ongelukkig. Ge moet u dat voorstellen. 't Is leest, 't is nen bamba, ge lacht daar eens vriendelijk naar en die is weg.»

Ben: «Nog een sjans dat we beesten hebben.»

Veto: Wat gaan jullie precies doen op Ithaka?

Rikke: «We hebben een fantastisch plan, maar we hebben 't wel zelf niet bedacht. Onze Antwerpse kozijn Tommy heeft dat gedaan. Die van deUS.»

Ben: «Echt een lumineuse idee. We spelen allemaal op tweehonderd meter van elkaar. Als ge voorbij mij loopt, hoort ge mij zingen, en verder niks. Een beetje verder staat den drummer, nog verder de gitarist en dan de bassist. Op een andere plaats hoort ge dan de volledige mix. Die wordt dan live uitgezonden op Scorpio en samen met video's op internet. Dat is kunst, hé.»

Rikke: «Gewoon omdat ge 't niet snapt. Geniaal van den Tommy.»

Ben: «Den Tom Barman, da's de zoon van de zus van ons moeder. Zijn moeder is getrouwd met ene van de villawijken van Antwerpen, en die van ons met nen boerenmens van in de buurt. Dat is altijd ambra geweest, omdat die altijd met ons aan't lachen waren. Die komen uit Brasschaat, en als die dan afkomen is dat van: "allez, schoon ingericht." Ons moeder wordt daar razend van.»

Rikke: «Waar dat ik ook wel kwaad voor ben, is dat vroeger op de familiefeesten den Tommy altijd per se bij de grote mensen moest gaan zitten. Zo van, "ik ben hier de man".»

Ben: «(laat een ferme boerenschiet) Da moet toch kunnen, hé mannen?»

Waarna The Boerenzonen op Speed het Veto-team met droge drie-nulcijfers versloegen op de biljarttafel.

Kristof Braekeleire
Joris Janssens

The Boerenzonen op speed spelen in de Albatros op zaterdag 23 maart. Nonkel Bob zal er ook zijn. Ook op Ithaka 366 zullen ze te zien zijn, maar hoe is nog niet echt geweten.

Sneeuw & spelen

(foto Dirk Bernard)

orige week ging Sportraad's laatste activiteit van dit akademiejaar door: het Leuvens Internationaal Studenten Sport Tornado, ofwel het Lisst. Ongeveer vierhonderd sporters uit heel Europa verzamelden in Leuven om overdag te sporten en 's nachts te feesten.

Wie in het Sportkot geweest is, zal het wel gemerkt hebben. Vaak was er geen Nederlands te horen, wel Engels, Frans, Spaans of nog een andere taal, en in sporthal De Nayer was er ongewoon veel drukte. Er waren voor voetbal, volleybal en basketbal achtendertig ploegen neergestreken uit Spanje (Sarria, Barcelona en Girona), Portugal (Porto en Lissabon), Polen (Krakow en Katowice), Hongarije (Boedapest en Zalaegerszeg), Tsjechië (Praag), Frankrijk (Sorbonne), Duitsland (Dusseldorf), Roemenië (Cluj-Napoca) en Leuven. Twee Turkse ploegen (Galatasaray en Istanbul) moesten noodgedwongen thuis blijven omdat ze hun visum niet tijdig kregen.

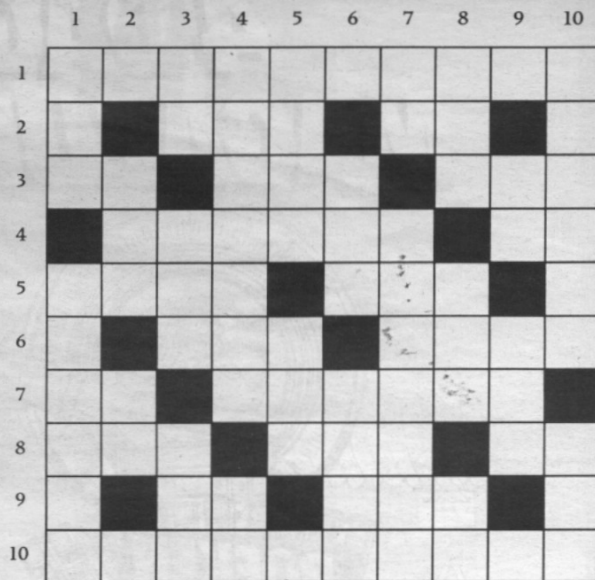
Voor de dertiende keer ging het Lisst nu al door, en stilaan wordt het één de grootste universitaire studentensporttornooien in heel Europa. Tussen zaterdagmiddag en maandagavond kwamen alle deelnemers aan in Leuven, en na de openingsshow kon op dinsdagochtend het sportieve

gedeelte van start gaan. Vooral bij de voetbalkompetitie ontstond er nogal wat komotie: 's maandags was het immers beginnen te sneeuwen, en 's anderendaags lag het kunstveld van het Sportkot er feitelijk onspeelbaar bij. Noodoverleg dus, en samen met enkele coaches werd er beslist toch te spelen. Het gevolg hiervan was dat het voetbaltornooi weliswaar doorging, maar feitelijk herleid werd tot glijden en schuiven op een ijsbaan en af en toe trachten een bal goed te raken. Van deze 'sportieve devaluatie' konden vooral de Oost-Europese teams profiteren, die gewoon zijn in deze tijd van het jaar in zulke omstandigheden te spelen. De poelwedstrijden duurden tot woensdagavond, en naderhand bleken Krakow, Praag en het verrassende Porto de beste ploegen te zijn, die zouden uitmaken wie zou winnen. Als goede vierde ging ook Leuvens eigen Politika team naar de halve finales. Nadat op donderdag de finales gespeeld waren, mocht Porto de overwinning vieren. Krakow (vorig jaar derde) werd tweede na 3-2 verlies in een vreselijk spannende wedstrijd, en in de troosting verloor Politika met een te zware 8-0 van Praag, dat op voorhand door velen als winnaar werd getipt.

Volleybal en basket gingen in zalen door, en hadden dus geen last van de sneeuw. Volleybal is stilaan een traditionele Apollonangelegenheid geworden, en ook

kruiswoord

Horizontaal — 1 Limburgse gemeente 2 Stuf — Lekkernij 3 Japans bordspel — Griekse godin — Insekt 4 Gebouw met edukatieve waarde — Zoogdier 5 Lichaamsdeel — Bewonderaar 6 Zoogdier — Plaats in Antwerpen 7 Dwarsmast — Zuilvoet 8 Weide in het hooggebergte — Bijbelse vrouw — Zangnoot 9 Voedingsmiddel — Griezellig 10 Mithagen, tegenzin opwekken.

Vertikaal — 1 Tijdmaat — Wapenkoning 2 Persoon van rang en stand — Ofschoon 3 Kluitenbreker — Tijdmaat — Insekt 4 Drukte — Pers. vnw. 5 Vogel — Speeltuig 6 Stoerziger — Mansnaam 7 Dierje — Opvallend 8 European — Ontkenning — Bevel 9 Ken- teken op Belgische vliegtuigen — Meisjesnaam 10 Kledingstuk voor vrouwen — Europese rivier.

Door Filip De Keukeleere

dit jaar staken zowel de mannen- als vrouwenploeg nogal wat uit boven hun concurrentie. Zeker door de afwezigheid van het Tsjechische Kočice, vorig jaar nipt tweede bij de vrouwen en ongenaakbaar winnaar bij de mannen, hadden de sportkotters geen al te grote problemen om hun wedstrijden te winnen.

Zaken

Ook het VRG deed het goed. Hun deelname in de herenkompetitie eindigde met een tweede plaats, de finale werd verloren met nipte 3-2 tegen Apollon. Bij de vrouwen kwam naast Apollon Pedagogie uit als Leuvense ploeg. Apollon had geen problemen om in de finale met 3-0 te winnen

van Praag, en pedagogie werd vijfde.

Bij het basketbal stonden de zaken er anders voor. In het tornooi voor mannen kwam Apollon niet eens voor. Wina en Portulaca hadden er zich via de IFB's geplaatst, maar bleken tijdens het Lisst niet sterk genoeg om ook internationaal te kunnen skoren. Wina kon de eer nog redden door vijfde te worden, maar Portulaca moest tevreden zijn met een negende en laatste plaats. De winnaar van de mannenkompetitie was het Spaanse Girona, dat het Hongaarse Zalaegerszeg versloeg met 95-62. Bij de vrouwen was Apollon dan weer wel van de partij. Net zoals twee jaar geleden waren Apollon en LBK de Leuvense vertegenwoordigers. Apollon won toen en LBK werd vijfde. Nu presteerden de Leuvense ploegen nog beter. Apollon won weer, en LBK werd zelfs derde in een competitie met veel ploegen die op een gelijk nivo speelden. In de finale won het Sportkot van Praag met 83-53, terwijl LBK in de troosting Girona versloeg met 39-31.

Pint

Donderdagavond waren alle winnaars gekend, alle wedstrijden waren gespeeld, en dus was het tijd voor een feestelijke afsluiting. In Alma 3 ging het jaarlijkse eindbanket door: beter voedsel dan door de week, en hopen meer sleer. Elk jaar begint deze maaltijd min of meer rustig, maar naarmate het uur van de prijsuitreiking dichterbij komt, evolueert ze meer naar een grote zangwedstrijd waarin elke ploeg op zijn beurt zich om ter luist doet gelden. Nog in Alma werden dan de prijzen uitgedeeld in een korte seremonie, die onmiddellijk gevolgd werd door de Lisst-id in de Waalberg. Daar vond dan het echte einde plaats van het Lisst: de tegenstanders van enkele uren tevoren werden vrienden tussen pot en pint en iedereen wilde van zijn laatste eksploit ook meteen de beste maken.

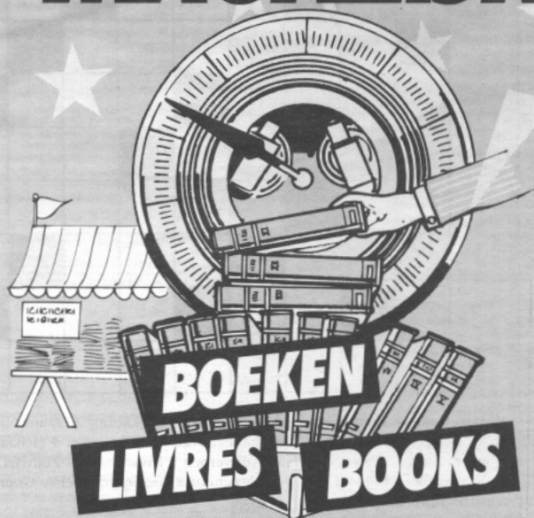
En wanneer die dan eindelijk gedaan was, kon iedereen terug gaan slapen om alle opgelopen achterstand in te halen in één lange winterslaap tot volgend jaar, zeldse tijd, zeldse plaats.

Koen Verheyden

(foto archief)

4 DAGEN LANG MAGAZIJNOPRUIMING

STANDAARD WOORDENBOEK

ENGLIS - FRANS - DUTS Hoast 1500 pag. per deel. Groot formaat. Van de makers van Kramers. DUS GOED!
Van 1.250 Nu **475**

INTERNET KIT

5-DELIGE BESTSELLER!
• Yellow pages: onmisbaar
• Windows four guide
• Guide to music
• Companion disk
• Chameleon sampler
Van 2.450 Nu **495**

10.000 COMPUTERBOEKEN

STANDAARD WERELDATLAS

Met 138 gedetailleerde kaarten. Unieke illustraties. 'n Groot standaardwerk.
NU **750**

**WEBSTER DICTIONARY & THESAURUS
DELUXE ENCYCLOPEDIA INTERNATIONAL EDITION**
Nearly 2000 pages tome. Lots of extras: Thumb index, Full Color, Business & Computer & Medical glossary. Spelling quotations & dictionary. An essential addition to any home or office.
1996 EDITION NU **990**

DE
BOEKENBEURS:
EEN GROTE
ONTOEKKING!

BOEKEN & STRIPS LITERATUUR & ROMANS

PER
KILO!

De Centrale Boekhandel is in aantocht! Het complete magazijn wordt tijdelijk verplaatst. Showmodellen, B-keus en duizenden boeken voor kiloprijzen ingekocht en dat bepaalt de weggeefprijs. De nieuwste boeken, licht beschadigd of verkleurd, soms nog in de originele verpakking.
En de prijzen? Niet te geloven, we ruimen alles op voor een fractie van de oorspronkelijke prijs.

NOUVEAU!
LITTÉRATURE
FRANCOPHONE

TIP Wees er tijdig bij, want dit wordt echt uniek en dan geldt **OP=OP**

LAATSTE NIEUWS
10.000
STRIPS

DONDERDAG 7 MAART 10.00-21.00 UUR	VRIJDAG 8 MAART 10.00-21.00 UUR	ZATERDAG 9 MAART 10.00-18.00 UUR	ZONDAG 10 MAART 10.00-17.00 UUR

**DIT MAG
U NIET
MISSEN !!!**

**UNIEK:
4.000 M²
BOEKEN-
FESTIJN**

**BRABANTHAL
LEUVEN**

VIJF
DAGEN
4

**WHY
PAY
MORE?**

► SNUFFELHOEK ► BRAIN FOOD ► CULINAIRE
CORNER ► STRIPSTRAAT ► BUSINESS BIBLIOTHEEK

SCIENTIFIC BOOK SALE

FREE
ENTRANCE

'De Centrale Boekhandel' buys in America and England scientific books 'per kilo'. We give thousands of magnificent textbooks, manuals, atlases, reference- and studyguides, a 'second life'. A new world will reveal itself to you.

**BUILD UP YOUR OWN LIBRARY.
HUGE SAVINGS!**

**THE
BOOKSALE:
ONE BIG
DISCOVERY!**

DISCOUNT UP TO 90%

GRATIS: BRAIN LIST

BELEEF HET MEE: Een opsomming van honderden goedkope wetenschappelijke boeken. Vraag aan of neem mee van de beurs.

BEL, FAX OF SCHRIJF NAAR KATLEEN:

TEL. 03 238 17 07 of FAX 03 238 44 52

**Hoe bereikt u de
Brabantthal te Leuven?**

**GOED BEREIKBAAR IN
HARTJE BRABANT**

Per bus: Lijn 17 is een directe verbinding vanuit het centrum Leuven.
Per auto: Autoweg A2 (Brussel-Luik).
Uitrit nr. 23 Haasrode. Neem vooral géén andere uitrit richting Leuven!

zoekertjes

Jan-Frans Willems verontschuldigt zich voor de redaktievergadering, wegens al honderd jaar dood.
 Een effort van een zwaar gefrustreerde Veto-zoekertjesschrijver: 'kak pis kut lul.' Vóilà.
 Wil de eigenaar van mijn groene gepikte vest (DEADfuij, Rumba, 21/2) zo vriendelijk zijn om sleutels en bril en eventueel ook de vest terug te bezorgen in de Brusselsestraat (verbrande poort aan St-Jacobs). Dank, Jurgen.
 U bedoelt dat u de vest gepikt heeft en dat de eigenaar ze nu terug heeft?
 Kamer gezocht in gemeenschapshuis. Dringend. Tel: 20.12.06. (Ann of Steven)
 En ook: kamer te huur in gemeenschapshuis te huur in Mechelsestr. 188. Tel 20.12.06. (idem)
 Vetoedakteur niet in de prijs inbegrepen.
 V Lieveke, ik hou van jij.
 V Gudrun, laat die vriendinnen toch eens thuis. Bruno.
 V Aan Mieke, Nathalie en, naar eigen goeddunken, Karen: oelenzinnetje 1 (lees aandachtig en bemerk de tweeklank): 'De grauwe rouwende vrouw wou jou vertrouwen in de blauwe dauw.' Uit sympathie.
 V Te koop: bundel mininelyriek. Zich wenden tot Kris en Marijke.
 V Aan al onze vriendjes en vriendinnetjes die nu in Leuven zitten: vele groetjes uit Tunesië. 't Is hier keineig. Tot volgende week. Babs en Leen.
 V Dringend gezocht: Wolters woordenboek Latijn

delen I (van A tot L) en II (van M tot Z). Kontak- teer onderhaast Nathalie.
 V Trips van de week: 'The Official Ironman Rally Song' van Guided by Voices: Hey hey, mymy, what- ever, your booze or mine? en Girls vs Boys: 'The House of GVSB': Why don't you make it to your- self, yeh, why don't you?
 V Ruth, we wachten vol ongeduld op part III van 'Kijk en Vergelijk'.
 V Kartierijne, als ge nog problemen hebt met uw 'lippen', ge moogt altijd mijne labello hebben.
 V Wie wordt het tiende koppel in de Romania?
 V De stalag-mite zegt: 'alles omhoog'.
 V Zaligverklaring voor Van Noppen nu!
 V Als je 't 's nachts koud hebt, doe er dan iets aan.
 V Breng die grote plastic zak eens mee.
 V Word minder koel.
 V De Stalag-mite protesteert: 'Weg met de dolomieten en de stalag-tieten.'
 V Steun en koop allemaal een kaartje 'Symbolische cursus' tvv Studenten in Kazachstan. Tot koops.
 V Beste Dirk en Jan, twee krimigozers uit de rechten: jullie kennen ons misschien zo goed niet meer, maar we zijn jullie niet vergeten. Nog veel bedrijvigheid in de Naamse overigens? Een reünie dringt zich op.
 V Kaatje, wanneer mag ik je onder de schouders tikken? Bert.
 V Gitaar Gestoord in terminale laze: voor de laatste maal worden uw trommelvliezen gestreeld met

Tortoise, Smashing Pumpkins en Ruby. Op woens- dag 28 februari.
 V Zullen we palliatieve zorgen sturen?
 V Het Goede Spoor is er voor jongens en meisjes tot zesentwintig die homoseksuele gevoelens hebben. Elke dinsdagavond van 20.00 u tot 23.00 u kan je terecht op het onthaal in de Mincleerstraat 47C. Leuven. (tel: 20.06.06) Schrijven kan ook: PB 113, 3000 Leuven-3. Altijd antwoord in een neutrale, witte omslag. Homepage: http://www.ping.be/drem- pel/spoor.
 V Titi Titi Bang! CT drive home. Happy car- day to you, CT.
 V We wish you a merry Licence and a happy new car, CT
 V Laat u verwarmen.
 V Heeft iemand mijn bril gevonden van het merk Byblos. Peter Seryn, Zevenslaperstraat 22. (tel: 29.27.18)
 V De Stalag-mite mijmert: 'Steinfeld im Schnee ist wunderschön.'
 V Lut en Tuteferut: echt héél fijn dat je weer in Leu- ven bent. Het gemeenschappelijke zal wel altijd blij- ven. En... de affinité is weer helemaal terug, hoor!
 V Kutplaat van de week: De nieuwe single van De Mens. Even opwindend als een kapotte wekker, bijvoorbeeld de mijne. Scabs, kom terug alles is vergeven en vergeten.
 V Ga mee naar het warme Londen.
 V Stefan, neem pier en papen en knoop het in uw oren: dinsdag en woensdag toneel.
 V Slaap eens in een ander bed dan het uwe.
 V Bacchus primus ad Bacchum B. Non licet pseu- donyma usurpan, pessime fecisti. Sed magnanimité te absolvo, amice. Bacchus I. Sine amicium meum. BB.

quem roae procantur fuisti. Ad proximam, bb.
 V Sylvie D werkt aan een heruitgave van Le Cocu Magnifique.
 V Floor, mag ik die schoenen van vorige week le- nen? Ik wil eens weten hoe dat voelt, door een gras- veld lopen en denken dat je voeten verdwenen zijn.
 V Erratum: Si bacchus b non bs fuisset, ut credabam, Milli excusationes et poculum vino praebere necesse est.
 V RO mero verbaasde blijkbaar iedereen. Welja, we moeten voor TV lerdje blijven.
 V Mijn bril is terug. Ik ben een gelukkig man. Peter Seryn.
 V De Stalag-mite zegt: 'Alles omhoog.'
 V PS: Fons heeft me die foto met de glimlach gege- ven en Jan zegt dat ik mag kloppen.
 V Bijvoorbeeld het mijne.
 V De stalag-mite mijmert: 'Steinfeld im Schnee ist wunderschön.'
 V Of blijf in Tunesië.
 V De stalag-mite protesteert: 'weg met de dolo-mie- ten en de stalag-tieten.'
 V Herd to CT: Good luck, polo.
 V Ypres, here I come. Love and kisses to mega-byte. TT
 V Joost werkt aan heruitgave van 'La Nympho- mane Magnifique'.
 V Neehee, eep andere Joost.
 V Burgie, pas'op. Joins roken remt de groei.
 V En dan nu, vóór de hardnekkigen: notities notities notities. (Of aankekeniggen.)
 V To my HF: Whom woghjshs a god should choose better name. Bacchus.
 V De Stalag-mite woupselt: 'De strijd zal bikkelhard zijn.'

Eco COPY
 Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier. Thesissen - Cursussen - Folders. Formaat A5 tot A2. ALLE inbindingen, Plasticiseren tot A3. Snel - verzorgd - volledig afgewerkt. CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder. van 9 u. tot 22 u. doorlopend. zat. 10 u. tot 17 u.
 Tiensestraat 118, 3000 Leuven. tel.: 016 - 23.70.30. fax: 016 - 23.34.31.
 advertentie

TEKSTVERWERKING
 V E R T A L I N G
 A4-KLEURENSCANNING
 MET TEKSTHERKENNING
 LASER- OF KLEURENPRINTER
 Tel. 016 / 26 . 06 . 58

JO MEUWISSEN
 bvba
 Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal. Videoschermen tot 4 m. DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.
 016/201.301

agenda & ad valvas

DOOR BART ECKHOUT

DINSDAG
 20.00 u **FUIF** 10-Kringenfuif tvv Vredeseilanden. In De Waalberg, org. Crimen, Farma, Germania, LBK, Medica, Pedagogie, Politika, Psychologie, VRG, VTK.
 20.00 u **LEZING** Resultaten van de zesde opgra- vingscampagne van de KU Leuven in Turkije (met diaprojectie) door Prof. Mark Waelkens, in PDS.
 20.00 u **INFO-AVOND** 'Inleef-, werk- en rond- trekvakantie in Guatemala, zomer 1996', in Ginkgo Biloba, org. Stichting De Nieuwe We- relt.
 20.00 u **KONSERT** Kamerorkest La Squadra olv Etienne Siebens en Walter Boeykens, in Aud. Minnepoort, org. Lions Aarschot.
 20.00 u **CAUSERIE** "10.000 jaar huiskinder" door Louis Gonissen, pensioengerechtigde dierenvriend van de bejaarde Jos Gheysen, in KC Romaans Poort, toeg. 100/150, org. Davidslonds Leuven.
 20.00 u **DEBAT** "Mensenrechten vrouwenrech- ten?", in Aud. Zeger Van Hee (Valk), toeg. gratis, org. Amnesty International.
 21.00 u **KONSERT** Mandy Gaines (blues), in KC Oratorienhof, toeg. 250/300, org. KC Orato- rienhof.
 21.30 u **KONSERT** The Trouble 3 (ook blues, maar veel minder goed), in Kafée 't Plec- trum, toeg. gratis, org. Plectrum.

20.00 u **LEZING** "Oorgetuigen": Didier Wynants, jazzcriticus bij De Morgen (en eminent Veto- ancien) over vernieuwing en traditie in de jazz, in Vergaderzaal 3 (Stuc, eerste verdie- ping), org. Stuc.
 20.00 u **LEZING** "Liefde na verschil", in MTC 01.03, toeg. gratis, org. Medisch Centrum voor Studenten.
 20.30 u **FILM** "Dialogues" van Ateliërgaste Fran- ciska Lambrechts, in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
 21.30 u **VIDEO** "Oorgetuigen": Naar aanleiding van en op de vooravond van Ithaka 366 toont Stuc kortfilms en video's van studenten en pas afgestudeerden aan de filmscholen van dit land, in Stuc, org. Stuc.

DONDERDAG
 13.00 u **ITHAKA 366** Verbluffend kunstparcours met meer dan twintig kunstwerken verspreid over de Leuvense binnenstad, afkomstig van studenten van hogere kunstopleidingen in gans België, in Vertrek in 't Stuc, toeg. gratis, org. Kurja.
 20.00 u **FILM** "In naam van de führer" met aan- sluitend praatkafee featuring een echte oud- strijder, in MSI 03.18, toeg. gratis, org. MLB.
 20.00 u **KONSERT** Ensemble hedendaagse mu- ziek van het Lemmensinstituut olv Piet Swerts met Els Swinnen (piano), in Konsert- zaal Lemmensinstituut, toeg. 250/200, org. Lemmensinstituut.
 20.00 u **LEZING** "Prototypes van Indische goden" door Jan Van Alphen, in MSI 01.28, toeg. gratis, org. Oriental Studies.

VRIJDAG
 20.00 u **OPERA** "Madame Butterfly" van Puccini door de Roemeense Staatsopera van Cluj- Napoca, in Stadschouwburg, toeg. 1000/900/750/400/250, org. KC Leuven.
 20.00 u **TEATER** "Oedipus" bewerkt door Hugo Claus door Toneel Heverlee, in Zaal Heland, Heverlee, org. Toneel Heverlee.
 21.30 u **FUIF** Wereldmuziekfuif, in Achtenhuis (M. Theresiastraat 11, nabij station), toeg. 150/200, org. Zaba Kina.

ZATERDAG
 10.00 u **KARNAVAL** Leuven karnaval.
 11.00 u **KONSERT** Nationaal kampioenschap

voor Harmonieën, fanfares en brassbands met jongeren, in Lemmensinstituut, org. Fedekam.
 15.00 u **FILM** "De heks van Bokrijk", in KC

Ekonomika
 • 27/02 Disco-night, in fakbar. • 27/02 Lunchcauserie met Louis Tobback. • 28/02 Erasmuskantus.

Kura
 • 29/02 om 13.00 u: Ithaka 366: fantastisch kunstparcours met meer dan twintig kunst- werken verspreid over de Leuvense binnen- stad, afkomstig van studenten van hogere kunstopleidingen in gans België, in Vertrek in 't Stuc, toeg. gratis.

LBK
 • 27/02 Vredeseilandenfuif, in Waalberg.
 • 28/02 Karnavalkantus, in Duivenbond.
 • 29/02 Info-avond over gegevensbewaking.
 • 04/03 Ekskursie naar Doel.

Medica
 • 26/02 om 14.00 u: Posterbeurs, in MuZa. • 26/02 om 20.00 u: Wijnproefavond, in MuZa. • 27/02 om 20.30 u: Voorverkoop kaarten Revue, in Doc's Bar. • 27/02 om 22.00 u: 10- kringenfuif tvv Vredeseilanden, in Waalberg. • 28/02 om 14.00 u: Posterbeurs, in MuZa. • 28/02 om 20.30 u: WGMO Stages, in ZaboL. • 28/02 om 22.00 u: Kappy kour, in Doc's Bar. • 29/02 om 19.00 u: Afrikaanse dans, in Arenberginstituut. • 29/02 om 20.00 u: Vergadering WG Kortenberg, in Tiensestraat 102. • 29/02 om 22.00 u: Fakbaravond Student Aid, met optreden van Dayahave, in Doc's Bar. • 01/03 Auw' zakken avond, in Doc's Bar.

NFK
 • 27/02 om 20.00 u: Twee verfilmingen van de poëzie van Paul van Ostaïjen, in Vlaams Filmmuseum (Vanderkelen), toeg. 40.

Minnepoort, org. Filmmuseum.
 20.00 u **TEATER** "Vanavond wel, schat" een ko- medie door Amusements Teater Leuven, in Teater Eden, org. ASL.

Pedagogische Kring
 • 28/02 Woepsiepoepsiefuif. • 29/02 Kantus Halftime.

Politika
 • 26/02 Begin zaalvoetbaltornooi. • 27/02 Toneel: "Het Eindspeel" (S. Beckett), in Teater Malpertuis (Redingenstraat). • 27/02 Cock- tailavond, in Politika-kafée. • 28/02 Toneel: "Het Eindspeel" (S. Beckett), in Theater Mal- pertuis. • 28/02 Westernavond, in Politika- kafée.

Psychologische Kring
 • 26/02 om 13.00 u: Receptie Halftimeweek, in PSI. • 26/02 om 19.00 u: Lezing over au- tosuggestie, in MSI 03.18. • 26/02 om 21.00 u: Kantus, in Kafée Universum. • 27/02 om 14.00 u: English Tea Party, in PSI. • 27/02 om 20.00 u: Kwis. • 28/02 om 16.00 u: Volksdans, in Arenberg. • 28/02 om 22.00 u: Cocktailavond, in Kafée Tijl. • 29/02 Fuij, in Rumba.

Sora
 • 28/02 om 21.00 u: Vergadering werkgroep 'vrouw-man-unief en samenleving', in 's Meiersstraat 5 (Loko).

VRG
 • 26/02 om 20.00 u: Debat over regelgeving op internet ism Ullyssis, in Zeger Van Hee. • 01/03 Galabal (Busdienst op het Hoch- plein), in Zaal de Waterhoek in Grazen of all places.

VTK
 • 26/02 om 11.30 u: Broodjes, in Theokot. • 27/02 Laatste Archifuif, in Rumba. • 29/02 om 23.59 u: Deadline Ireeel II, in blok 5.

Greg Tate over Billie Holiday, Louis Farrakhan en Martin Luther King

"Free your mind and your ass will follow"

Is je de zwarte muziek wegneemt uit de muziekgeschiedenis van de twintigste eeuw, dan neem je heel veel weg. Ik zeg niet dat er dan niets meer overblijft (glimlacht), maar toch." Aan het woord is Greg Tate, Amerikaans cultuurcriticus, muzikant en teatermaker, die onder andere voor het New Yorkse tijdschrift 'The Village Voice' schrijft. Zijn essays onderzoeken voornamelijk de plaats van de zwarten in de wereldcultuur. Tate werd door het Stuc uitgenodigd ter gelegenheid van de Belgische versie van de Black History Month. Maandagavond neemt hij in het Stuc deel aan het Black History-debat. Veto sprak met hem over het zwarte nationalisme, het Amerika van vandaag en de zwarte muziek. Ter herinnering: in de States is de kans voor een zwarte jongen dat hij ooit arts wordt minder dan een op 1.800, de kans dat hij in aanraking komt met het gerecht daarentegen, een op vier.

Veto: U gebruikte in uw lezing de term 'black music'. Is dat muzikaal gezien wel een interessante term?

Greg Tate: «Ik denk dat je de term 'black' moet bekijken zoals je eerder welke andere term zou bekijken die een etnische groep aanduidt. Als mensen die term gebruiken, dan denken ze in het algemeen aan een zeer specifieke betekenis: 'zwart' of 'Afrikaans-Amerikaans' legt een verband tussen de Afrikaanse geschiedenis en de geschiedenis van de zwarte diaspora. Wij hebben niet echt een geografische basis die zou kunnen dienen als vertrekpunt voor onze identiteit.»

Veto: Ja, maar zijn die termen niet slechts tot op een bepaald punt, zeker muzikaal gezien, interessant?

Tate: «Ja, maar niemand zal denken dat die term niet verwijst naar specifieke culturele en muzikale praktijken. Op dingen die gebeurd zijn binnen een historische periode. Je kunt de evolutie in de Afrikaans-Amerikaanse muziek dateren: wat gebeurde in New Orleans in het begin van de eeuw, of in Chicago in de jaren twintig. Ik wil gewoon zeggen dat we spreken over een artistieke traditie die we identificeren als de Afrikaans-Amerikaanse traditie.»

Veto: Is die term dan niet politiek overladen?

Tate: «Dan stel ik de vraag: "overladen voor wie?" Uiteindelijk moet je het hebben over het oeuvre. Een zaak is dat je iets "zwarte kunst" of "zwarte muziek" noemt, maar uiteindelijk zul je moeten spreken over het werk van een persoon, over Muddy Waters, Miles Davis of John Coltrane.»

«Ik denk ook dat je het politieke nooit volledig kunt scheiden van alles wat met zwarte Amerikanen te maken heeft. De Amerikaanse maatschappij is er immers op gebouwd zwarten te doen mislukken in om het even wat ze ondernemen. Alles wat is gerealiseerd, moet worden gezien als een groot succes. Dat is zelfs in de muziek waar. Wat mensen moeten doorstaan om hun muziek te produceren: de uitbuiting, de ontberingen. Het engagement en de overgave waarmee dat gebeurt, de wil die ze nodig hebben om allerhande aanvallen op hun mens-zijn te aanvaarden. De kontekst van zwarte muziek is even politiek geladen als de gansen kontekst van de zwarten dat is. De traditie van zwarte muzikanten. Duke Ellington bijvoorbeeld, die raciale diskrimi-

natie aanklagen, die het belang van het politieke, van het economische inzien, zelfs als je binnen het domein van de muziek blijft.»

Veto: Het gevaar bestaat toch dat je de clichés die bestaan over zwarten zelf gaat bevestigen. En ook dat zo nieuwe complexen ontstaan bij andere groepen: blanken die gaan geloven dat zwarten nu eenmaal meer 'soul', meer ritme hebben, in het algemeen muzikaler zijn, lijflijker ook, dat enkel zij bijvoorbeeld 'echt' kunnen rappen.

Tate: «Ja, dat laatste gebeurt en is blijikbaar niet te vermijden. Een bepaalde werkelijkheid vastnagelen met een term, is altijd een onderhandeling tussen de woorden en wat ze zouden moeten oproepen. In zekere mate is er een poëtische dimensie in het woordgebruik.»

«En zoals ik in mijn lezing zei, de term 'zwarte muziek' is ook een oorlogsverklaring aan het adres van de blanke macht. Niemand wil echter opgesloten worden in een gezichtspunt om naar de wereld te kijken dat zo eng is dat 'zwart' als een kool wordt. Dat is ook een gevaar: mensen die de 'blackness' zo eng gaan definiëren dat ze niets meer kunnen laten binnenkomen. Voor mij is 'black' een universele, een inklusieve term, geen eksklusieve. Een eksklusieve definitie brengt de zwarten in een getto: op die manier dehumaniseer je de zwarte bevolking, omdat je ze een plaats in de wereldgeschiedenis ontnemt.»

Veto: Louis Farrakhan, de zwarte moslimleider, ziet de term 'zwart' wel volledig anders: hij houdt de Afrikaans-Amerikaanse gemeenschap voor dat ze zich op zichzelf moet terugplooiën. Integratie in de blanke maatschappij betekent volgens hem dat de zwarte gemeenschap aan kracht verliest.

Tate: «Wel, hij is een politicus. De manier waarop hij de term gebruikt zal dus verschillen van de manier waarop bijvoorbeeld een kunstenaar dat zou doen, de bedoeling is verschillend.»

Veto: Als leider van de zwarten is wat Farrakhan zegt, wel belangrijk.

Tate: (lacht hartelijk) «Er bestaat niet zo iets als dé leider van de zwarten. Zo iemand is er nooit geweest. Ik denk dat Martin Luther King daar het dichtst bij is geweest, als je aan leiderschap denkt in termen van aantallen, van massamobilisatie.»

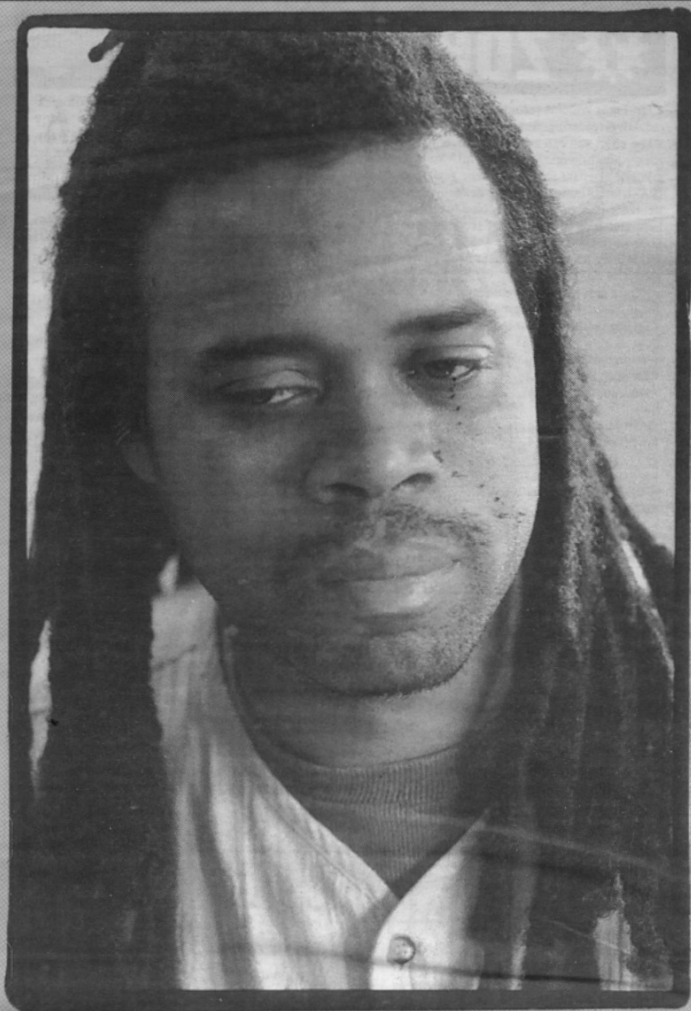
Veto: Vanuit Europa gezien heb je wel de indruk dat de twee belangrijkste leiders van de Afrikaans-Amerikanen op dit moment Jesse Jackson en Louis Farrakhan zijn.

Tate: «Dat zijn de twee die de media het interessant vindt. Ze zijn belangrijk omdat ze zichtbaar zijn, op televisie komen en zo. Beiden zijn dramatisch. Ze doen dingen die erg verkoopbaar zijn. Farrakhan zegt en doet dingen die de media onmogelijk kan negeren, hij is een zeer provocerend figuur. Maar dat maakt hem nog geen leider van de zwarten. Ik denk dat de wereldsituatie nu dusdanig is dat iemand die zich enkel bezighoudt met het organiseren van de zwarten in de VS onmogelijk dé leider kan zijn. Omdat dat gewoon niet de manier is waarop de zwarten, naar de 21ste eeuw toe, over zichzelf nadenken: men is zich zoveel meer bewust van de band met de Afrikanen bijvoorbeeld.»

Veto: Hij is te engageerd om een groot leider te zijn?

Tate: «Hij is te parochiaal. Hij maakt niet de filosofische verbanden die moeten gemaakt worden. Zijn voorstellen laten niet toe de allianties te maken met andere mensen die opkomen tegen macht en verdrukking. Hij heeft ook een zeer patriarchale, zeer mannelijke visie op de noties van strijd en verlossing.»

Veto: Denkt u dat hij in de toekomst desondanks toch meer aanhang zou kunnen krijgen?

"Een oorlogsverklaring aan de blanke cultuur"

(foto: Kristof Brackeleire)

Tate: «Voor mij is Farrakhan een spreker, veel meer dan een politicus. Ik denk niet dat hij wiens politieke agenda dan ook bepaalt. Zijn aantrekkingskracht voor veel mensen is dat hij de blanken te kakken zet. Veel mensen hebben veel woede in zich, en hij is daar een geleider voor. Je zag dat ook met de vrijspraak van OJ Simpson: dat werd door de zwarte gemeenschap onmiddellijk ervaren als een overwinning tegen de blanke macht. Om nog terug te komen op Farrakhan: vele zwarten houden ervan hem te zien performen op die furieuze manier, hoe hij nooit terugkabbelt in een woordelijke confrontatie met de blanke macht, hoe hij nooit van zijn begin-standpunt afstapt. Dat is voor veel mensen zeer aantrekkelijk. Ik hou er ook van om er naar te kijken: het is als een goede bokswedstrijd, waarbij punt na punt wordt gescoord. Maar, nog eens, dat is geen leiderschap, dat is als het genieten van iemand die de bovenhand krijgt in een goed straatgevecht. Hij is amper meer dan de leider van zijn eigen organisatie, die een paar tienduizend leden telt.»

Veto: Met de 'Million Men March' heeft hij toch enorm veel volk op de been gekregen.

Tate: «O ja, maar de aantrekkingskracht van de 'Million Men March' voor veel 'brothers' was dat het uiting gaf aan een verwonde spirituele toestand. Die mars was niet enkel Farrakhan. Het idee om emotionele pijn te delen met andere zwarten was belangrijk, die mars diende als een katarsis. Het is allemaal zo veel ingewikkelder dan je het vanop een afstand kan beoordelen. Er zijn zo veel psychologische en existentiële zaken die leven in de zwarte gemeenschap. Dingen die, opnieuw, ook heel evident zijn in de muziek. Het is alsof die dingen echt op het oppervlak van de muziek liggen. Het zenuwstelsel van zwarten, psychologische trauma's en leed aan de ene kant en seksualiteit en liefde voor het mooie aan de andere kant: het zit op een of andere manier allemaal in de muziek. Muziek is voor

zwarten heel belangrijk omdat het een van de weinige velden is waarin zij zich hebben kunnen/mogen uitdrukken. Elders is die uiting vaak niet zo geartikuleerd, vele zwarte mannen denken nog altijd dat ze het niet zich kunnen veroorloven om pijn te tonen in de maatschappij, het 'ik voel pijn' te bekennen. Anderzijds worden vele zaken in de muziek daarom ook niet altijd geëxpliciteerd: veel wordt gezegd in de stiltes, tussen de woorden.»

Veto: In uw lezing zei u dat in de toekomst de zwarte muziek wel eens minder verkoopbaar zou kunnen worden, minder gericht op entertainment. Waar doelde u precies op?

Tate: «Ik denk dat de muziek in het verleden voor de zwarten vaak een middel is geweest om een statuut te verkrijgen in de maatschappij, en in die zin ging men ook meer in op de vraag van het publiek. Veel zwarte muziek was tot nog toe zeer commercieel. Sinds kort krijg je meer en meer muzikanten die zich daarvan afkeren: ze gaan muziek maken voor zichzelf, zonder zich te bekommeren om het materiële, hun sociale statuut. In de 'jungle' zie je dit heel sterk: groepen als A Tribe Called Quest of De La Soul zijn zich ook heel bewust van waar ze mee bezig zijn. Die muzikanten werken met een vrije geest, zijn volledig gericht op creativiteit. Hun houding met betrekking tot de blankzwartproblematiek is er een van: 'Amerika heeft zijn kans gehad'. Volgens mij kan die stroming heel belangrijk worden.»

Veto: De presidentsverkiezingen in de States zijn begonnen. Wat denkt u van Buchanan en zijn eerste overwinning?

Tate: «Buchanan verpersoonlijkt de angst van de blanken: hij zegt hen dat ze als blanken een natuurlijk recht hebben op macht, werk, geld.»

Carl Hourcade
Peter Roelens

Ma 26 februari, 20.30 u. Black History-debat met Frank Vercrussen, Eefke Saris, Peter Terry en Greg Tate. Stuc, inkom gratis.